یوه خبره درته وکم ؟

(ناول)

لیکوال: نصیر احمد احمدي

۱۳۹۱ ل کال

www.ketabtoon.net

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پیژندنه

د کتاب نوم:	یوه خبره درته وکم؟
لیکوال :	نصیراحمد احمدي
د لیکوال د تلیفون شمېره:	۰۷۰۰۲۵۶۱۹۱
ایمیل	nasirahmad_ahmadi@yahoo.com
خپرندوی:	مومند خپرندویه ټولنه، جلاآباد
د پښتو ډیزاین	فرید احمد یوسفزی
کمپوز	نصیر احمد احمدي
دپښتو انځور	نصیر احمد احمدي
چاپ کال:	۱۳۹۱ ل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

ګران وطن افغانستان ته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱)

تياره وه. سړي ګړندي ګامونه اخيستل. له کلي ووت. شمال لور ته پراخه دښته په مخه ورغله. دښته او اسمان ، دواړه يولاس تک تور وو ، يواځې ړنو ستورو سره جلا کول.

سړي يوه شېبه مزل وکړ ، ځای ځای به په واوره وخوت ، له بوټونو به يې کرښنده اواز پورته شو ، نور هيڅ هم نه اورېدل کېدل. کله کله به يې د شغالانو انګولا په زړه ننوته.

پاو ووت. ستورو دومره رڼا کوله چې سړی د کارېز د سپړغې (ځاه) پر سر د لرګي لوی څرخ ته ودروي.

سړي څرخ تاو کړ. غنجا شوه. ده څه نه ليدل ، خو په دې پوهېده چې پر څرخ د تاو شوي پړي سر ، لاندې سپړغي ته کښته کېږي.

شېبه وروسته يې پړي ته ټکان ورکړ. لاندې د اوبو چړپا شوه ، پړی د کاريز تل ته رسيدلی و.

سړي بوټونه وايستل. د پړي پورتنۍ برخه يې پر څرخ تاو کړه. پړی يې ونيو ، پر لاسونو يې زور راووست. پښې يې سپړغې ته ور وغزولې ، په هوا کې ځوړند پاتې شو.

سړي موټ_ موټ پړی خوشی کاوه. دی لاندې روان و ، شېبه وروسته يې پر لوڅو پښو سړې اوبه ور واوښتې.

سړي د خپل پنډ کوټ جيب ته لاس کړ. لاس يې راويست ، د لاسي بتۍ سپينه رڼا په رڼو ، روانو اوبو ولګېده.

کړوپ شو. په اوبو کې مخ پورته لاړ. خولۍ يې د کارېز د تونل له پاسنۍ برخې ورې لوټې رابېلې کړې. ورمېږ يې لندو خاور ونيو.

ده په احتياط ګامونه اخيستل ، ځای ځای به اوبه ژورې شوې. پر ځنګنو به يې راواوښتې. بيرته به ښېديو ته ټيټې شوې. دی ورو ورو مخکې ته. کله کله به سپينه رڼا د اوبو ځاځکو ته سيخه شوه. ځاځکي د کارېزه د تونل له پورتنيو لندو ختوځخه را ځڅېدل.

يو ځای ودرېد. د مور خبرې لړزه پرې راوسته.

((شېرمامده زويه! پام کوه! کارېزونه درانه دي ، پټې بلاوې دي خدای پټې لري.))

ناځاپه يې چيغه کړه! ښی پښې ته يې ټکان ورکړ ، اوبه وچړپېدې ، د بتۍ په رڼا کې يو غټ ماهی پورته روان و.

سړي وخندل ، زړه يې سره راټول کړ ، په زوټه (زوره) يې وويل:

_هيڅ هم نه شته! هيڅ هم نشته ، هيڅ...

د ې خبرې د کارېز په تونل کې انګازې خپرې کړې ، خو دی پوهېده چې پر تندي يې مړې خولې راماتې دي.

يو دم يې خوسا بوی پر سپېرمو ننوت. بوی ډېر شو ، په کارېزه کې د خرابې شوې غوښې بوی ته.

دوه_ درې ګامه ليرې ، په اوبو کې چړپا شوه. رڼا پر هماغه ځای ولوېده ، له رڼو اوبو د غوټه ماهيانو شاهېرونه راوتلي وو ، اوبه يې خيرلې ، مخ پورته روان ول.

سړي پزې ته لاس ونيو ، ور مخته شو. يو ځوان ځوړند سر ناست و. اوبه يې پر غزيدلو ورنو رواني وې ، ملا يې د کارېزه پر دېوال پورې نښتې وه ، تر غاړې يې نرۍ نايلوني پړی تاو و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړي ورو د هغه کېڼ لاس له اوبو راپورته کړ ، پر ګوتو يې دوې غټې ګوتمۍ ښکارېدلې ، ګوتميو ژېړه رڼا کوله. سړي په بېړه ګوتمۍ راويستلې ، لاس يې پرېښود. جسد ړنګ شو ، له اوبو چرمي بټوه راووته ، بوی تېز شو ، تونل د کانګو او استفراق غبر ونيو ، سړي وګرځول ، بټوه يې د اوبو له سره ورپورته کړه. اوبه پاش شوې ، ده مخ کښته کړندي ګامونه واخيستل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۲)

په عمر پخې ښځې وويل:
__شېر مامده زويه! سره غرمه دې کړه!
کوم غږ يې وانه ورېد
ښځې د برېستن پيڅکه وښويوله ، ورې کښوړنې سترګې يې ردې راوختې.
د پراته سړي سترګې پټې وې ، په يکه ککرۍ پورې نښتې تار تار وېښته يې لانده ښکارېدل. پر لمر وهلي تور تندي يې خاخکې__خاخکې خوله پرته وه. ده په تيزۍ سره ساه اخيسته ، ارتې ، غتې سپږمې يې کښته پورته کېدې
ښځې په بېړه د هغه پلنې اوږې ته ټکان ورکړ ، د سړي زګېروی شو ، پر اړخ راواوښت ، د ورمېږ له لندو پيچلو وېښتو يې د خولو تروش بوی پورته شو.
ښځې د سړي پر غاړه ګوتې کېښودې ، ګوتو يې لوند تودوالی احساس کړ.
ښځه په بيړه ولاړه شوه. په دالان کې يې خړ ديوال ته ولاړ ګړی کوږ کړ ، پر نکلې جام اوبه را واوښتې.
بېرته راغله ، شېبه وروسته د سړي پر تندي لنده ټوټه پرته وه. سړي تېزه تېزه ساه وهله.
ښځې ورو وويل:
__شېرمامده زويه! څنګه يې ؟
کړپ شو. لس__يولس کلن هلک د کوټې په وره کې ودرېد ، په خوشالی يې وويل:
__لا لا! په ډب کې هيلۍ ناستې دي.
يو دم يې شونډې وخړېدې ، ورغی ، د ښځې تر څنګ خواشينی کېناست ، سړي ته يې وکتل ، ورو يې وويل:
__تبه يې ده ؟
ښځه ولاړه شوه ، په کونج کې د ايښې زاړه لرګين صندوق پله يې پورته کړه. هلک ته يې د لسو روپو نوټ ونيو ، ورو يې وويل:
__د کلي له دوکانه د تبې ګولۍ راوړه.
د هلک په جيب کې پرتې مردکې وټکېدې ، په منډه له کوټې ووت.
ښځې د سړي د تندي ټوټه بدله کړه ، سړي خپلې ورې سترګې رنې کړې ، پترې نيولې خړې شونډې يې وخوځېدې ، په زګيروي يې وويل:
__څه وخت ده ؟
ښځې د ورې کړکۍ خيرنه پرده پورې وهله ، سړي خپلو سترګو ته لاس ونيو ، په غوسه يې وويل:
__لمر د سرای (حويلۍ) مينځ ته رارسيدلی.
ښځې په خواره خوله وويل:
__تبه دې وه ، نه مې شوای راپورته کولی.
د سړي تندي ګونځې پيداکړې:
__ادې! زه بايد کاريز وکېندم.
ښځه په خبره کې ورولوېده:
__نور کليوال هم شته!
سړي سره سا ويسته ، ورو يې وويل:
__ دوه نيم سوه اوغانۍ (افغانۍ) مې له ګوتو ووتې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګ ته اینبی بدنۍ یې ورپورته کړه. دوه__ درې غوړپه اوبه یې تر ستوني تېرې کړې ، ناڅاپه یې وټوخل ، کانګو واخیست. مور یې په بیړه ولاړه شوه. چلمچي یې راووړ. سړي خپله خوله پکې ونیوله. ویې نه ګرځول.
بېرته ستوني ستغ پرېووت. ورو یې وویل:
__دا اوبه مو له کوم ځایه راوړې ؟
مور یې په حیرانۍ ورته وکتل شونډې یې وخوځېدې:
__له کارېزه!
سړي ورمېږ کوږ کړ ، په چلمچي کې یې خوړ وهل.
ښځې چلمچي د باندې ویست.
سړي په خپله خوله د بړستن پیڅکه تېره کړه. تر بالښت لاندې یې لاس ننه ایست. سترګو ته یې دوې د سرو زرو ګوتمۍ ودرېدې. شنه غمي پکې ټومبلې ول.
د دروازې کړپ شو. سړي په بیړه ګوتمۍ تر بالښت لاندې کړې. ښځه راغله ، پر پلاستیکي فرش یې توره چایجوشه کېښوده.
سړي چایجوشې ته وکتل ، له څوښکي یې مړ تاو راووت. ویې ویل:
__له کارېزه اوبه مه راوړۍ.!
ښځې په حیرانۍ ورته وکتل.
سړی وارخطا شو:
__ما ، ما ویل چې کارېز پاکیږي. اوبه به یې خړې وي.
ښځې وخندل ، د خپل خیرن ټکري پیڅکه یې د پیالې پر ژۍ تېره کړه. ورو یې وویل:
__کارېز ته مازدیګر ناوخته لاړم ، خړه ناسته وه. پاکې ، سوتره ، رڼې اوبه دي.
هلک کوټې ته ورننوت ، ورور ته یې وکتل ، تندی یې ورین شو. په خوشالي یې وویل:
__لالا! تبه دې ښه شوه!!!
سړی غلی و..
هلک وویل:
__وېربدلی یې ، شونډه دې وتلې ده.
ښځه په خبره کې ورولوېده:
__ګولۍ دې راوړې ؟
هلک یو پاکټ ګولۍ په غولي کېښودې. بېرته یې سړي ته وکتل ، په خوند یې وویل:
__لالا! په ډب کې هیلۍ ناستې دي.
د ښځې شونډې وخوځېدې:
__باز مامده! ورور دې ناروغه دی! مه یې پاذابوه.
هلک غلی شو ، شېبه وروسته یې د خواست په ژبه وویل:
__زه به یې وولم.
سړي مړاوي وخندل:
__نه! په ټوپک به ژوبل شې.
__نه ژوبلېږم. زده مې ده ، غټې هیلۍ دي.
ښځه په خبره کې ورولوېده:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــغوا تيرې ده.

هلک د بسترې پر سر پراته ښکاري ټوپک ته وکتل ، ولاړ شو ، وره ته لا نه و رسيدلی چې سړي پسې ورغږ کړ:

ـــکارېزه ته يې مه بيايه!

ښځې په حيرانۍ ورته وکتل.

سړي وويل:

ـــاوبه د جومات له بمبې ورته راوړه!

ښځې له تورو چايو ډکه پياله د سړي تر خنګ کېښوده. ورو يې وويل:

ـــدا پسې وخوره!

سړي هغې ته وکتل ، په تور غروي کې يې سپينه ګولۍ ښکارېدله.

سړي ګولۍ ور واخيسته ، خولې ته يې واچوله ، ويې ټوخل ګولۍ يې په ستونې کې وچه ودرېده. .

ښځې وويل:

د چايو غوړپ پسې وکه!

ـــنه ! نه يې څښم.

ښځې دسترخوان پرانيست ، څو نرۍ پاستې پکې پراته ول. سړي د پاستې څنډه ور پرې کړه ، ويې ژدويله ، ګولۍ له ډوډۍ سره يو ځای له ستونې تېره شوه.

ښځې بله پياله ډکه کړه. سړي په بيړه وويل:

ـــدا چای د څښلو نه دی .

ښځې په حيرانۍ ورته وکتل. پياله يې شونډو ته ور وړه.

د سړي تندي ګونځې پيدا کړې:

ـــاوف! څنګه درته ووايم ، د کارېزه اوبه مرداري دي.

د دروازې کړپ شو. هلک په ستړي غږ وويل:

په کارېز کې يې مړی وموند.

پياله کېره شوه ، ښځې ټوپ کړل ، اوړه يې وسوځېده ، په بيړه له کوټې ووته.

سړی نېغ کېناست ، بالښت يې ليرې کړ ، دوې ګوتمۍ او چرمې بټوه يې ور واخيستل ، بټوه يې پرانيسته ، څو خړ نوټونه پکې ښکارېدل ، ويې نه پيژاندل ، نوټونه لانده ول. سړی په منډه له کوټې ووت ، ګوتمۍ يې جيب ته واچولې ، بټوه يې هم ديوال ته نږدې لمر ته تر ايښودل شويو وچو وښو لاندې کړه. په بېړه له انګړه ووت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۳)

شېرمحمد ساه نیولی سپرغي ته ورسېد ، ډله کلیوال راټول ول ، لویانو سپرغي ته کتل ، ماشومان هم د لویانو تر مینځ په داسې چولو پسې ګرځېدل چې له هغه ځایه سپرغه ور مالومه شي. شېبه وروسته د څرخ د تاوېدو غږ شو ، مخکې ولاړو خلکو خپلو پزو ته څادرونه ونیول ، ډله شا ته شوه ، دوو پیاوړو کلیوالو پړي ته لاس ور وغځاوه ، سلامت جسد یې راویست.

له بویه ټپکه نه کېده. جسد یې سپرغي ته نږدې پر خړه ځمکه پرېښست ، غاړې ته ورلوېدلی پړی یې خلاص کړ ، د مړي ځنګنونه شخ پاتې وو.

شېرمحمد په خړه ځمکه کېناست ، کلي ته یې وکتل ، د خړو کورونو بامونه تور ، شنه او زرغونه ښکارېدل ، له ښځو ډک ول ، د دیوالونو سیورو ته واوره پرته وه.

تر څنګ یې یو څادر ولوېد. یو ډنګر سړی پر څادر کېناست. ورو یې وویل:

ــ موږ له همدې کاریزه اوبه څښلې!

شېرمحمد غلی و.

سړي وویل:

ــ ماته خو دا مړی د ډېر وخت ښکاري. بوی یې کړی ، د پښو ګوتې یې شړېدلې دي ، داسې لکه ماهیانو چې خوړلې وي.

سړی غلی شو ، شېرمحمد ته یې وکتل ، په حیرانۍ یې وویل:

ــ وه هلکه! روغ نه ښکارې!

شېرمحمد د خپل پټکي شمله په خپله لنده ، توره ټنډه تېره کړه. وچې شونډې یې وخوځېدې:

ــ تبه مې ده.

یو غږ واورېدل شو:

ــ څه نشته!

دواړو جسد ته وکتل ، یو کلیوال د مړي جیبونه لټول.

بل وویل:

ــ جیبونه یې خالي دي ، کوم کاغذ ماغذ نشته ، پېژندلای یې نه شو.

یو بل کلیوال راغی ، پایڅې یې لندې وې ، له لاسونو څخه یې سوړ بوی لتېده.

پر څادر ناست کلیوال وویل:

ــ څنګه مو پیدا کړ؟

نوي راغلي سړي وټوخل ، شونډې یې وخوځېدې:

ــ نن زما وار و ،ساعت مخکې کاریز ته ورکښته شوم ، خوسا بوی و ، پورته لاړم ، مړی مې ولید.

نوی راغلی سړی غلی شو ، شېرمحمد ته یې وکتل ، ورو یې وویل:

ــ تېر مازدیګر خو ته کاریزه ته ورکښته شوې ، پام دې نه شو؟

شېرمحمد د (نه) په ښه سر وخوځاوه.

هماغه سړي وویل:

ــ سپږمې خو دې غټې دي ، بوی یې نه درته؟

شېرمحمد په غوسه ورته وکتل. دواړه کلیوال موسک ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(٤)

شېرمحمد په چوتره کې لمر ته ناست و ، ګوتمۍ یې سره اړولې ، بټوه یې په لمن کې پرته وه. د مور غږ یې واورېد:

__بالبنت دروړم.

شېرمحمد څه ونه ویل. هماغسې یې ګوتمیو ته کتل.

درب شو ، بالبنت ولوېد ، له پلاستیکي فرشه مړې خاورې پورته شوې. سړي په بیړه د لاس ګوتې سره وروستې.

ښځې وویل:

__کوم درک یې ونه لګېد؟

ځواب یې وانه ورېد.

ښځې په حیرانۍ خپل زوی ته وکتل. په زوته یې وویل:

__تبه دې څنګه شوه ؟

شېرمحمد ټکان وخوړ:

__څه ؟

__تبه دې څنګه شوه ؟

__بد نه یم ، پیتاوی ښه راباندې ولګېد.

ښځه د هغه تر څنګ کېناسته ، شېرمحمد پښې ور ټولې کړې ، پر بټوه د اوږدې لمنې پیڅکه پرېوته.

ښځې په خواشینۍ وویل:

__کوم درک یې ونه لګېد؟

__نه! هیڅا هم نه پېژانده ، خراب شوی و ، د کلي په هدیره کې مو امانت خاورو ته وسپاره.

ښځې وویل:

__له سهاره دې څه نه دي خوړلي ، چای درته راوړم ، د ځاه اوبه دي ، له جوماته مې راوړې

شېرمحمد د (هو) په نښه سر وخوځاوه.

ښځه ولاړه شوه ، د خړو کتار کوټو خواته یې ګام واخیست ، یودم ودرېده ، زوی ته یې وکتل ، په حیرانۍ یې وویل:

__ته پوهېدې چې په کاریزه کې مړی دی.

د سړي ژبه بنده شوه:

__نه ، زه ، زه

ښځې وویل:

__سهار دې د اوبو په څښلو زړه راډکېده ، د چایو پیالې ته دې هم خوله ور نه وړه ، ویل دې چې د کاریزه اوبه مردارې دي. له کومه پوه شوې ؟

شېرمحمد ته غوسه ورغله:

__چای راوړې که نه ؟

ښځه دالان ته ننوته.

شېرمحمد بټوه پرانیسته ، یوخړ نوټ یې راویست ، پردی و ، نه یې پېژانده ، په بیړه یې په بټوه کې پراته نور نمجن نوټونه وشمیرل ، لس دانې ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیالو کړپ شو ، نوټونه یې ژر په بټوه کې کېښودل ، د دالانه وره ته یې سترګې ور واړولې ، څوک نه و.
بیرته یې بټوه پرانیسته ، د بټوې یوې خانې ځنځیر درلود ، کش یې کړ ، په پلاستیک کې بنده سپینه ، نمجنه پانه راوخته.
د دالان د وره غنجې شو ، بټوه او پانه ، دواړه یې تر ورانه لاندې کړل.
ښځې دوې پیالې له چایو ډکې کړې. د انګړ لرګینه دروازه خلاصه شوه. مور او زوی دواړو ورته وکتل ، یوه پیغله وه ، سره او سپینه ښکارېدله ، ټکری یې پر مخ ور کش کړ ، لیرې ودرېده ، په زوټه یې وویل:
__تروري! میلمانه لرو ، یوه__ دوې چکۍ ګوره پور راکه!
ښځه دالان ته ننوته. شېرمحمد غولي ته کتل ، نجلۍ دروازې ته نږدې ولاړه وه. شېبه وروسته له دوو چکیو ګوړې سره له انګړه ووته.
ښځه بیرته د خپل زوی تر څنګ کېناسته ، په خوند یې وویل:
__ودې پېژانده ، سینځله وه ، د ګاونډې لور.
شېرمحمد غلی و.
 ښځې سوړ اسویلی ویست ، له شنو چایو ډکې پیالې ته یې وکتل ، وچې شونډې یې وخوځېدې:
__هی ، هی ، تشه لاسه ، ته مې دښمن یې. که مې ولور په وس پوره وای ، همدا اوس مې دا نجلۍ درته غوښته. کم نه یې ، د خلقیانو د پاچاهۍ په اول کال پیدا شوې ، تر دېرشو اوړې! .
شېرمحمد د چایو غوړپ وکړ ، ورو یې وویل:
__باز مامد چیرې دی ؟
ښځې پیالې ته وچې سترګې نیولې وې.
سړي خپله خبره تکرار کړه!
__باز مامد چیرې دی ؟
ښځې له ځان سره وویل:
__ښه نجلۍ ده. روپۍ نشته ، خدایکه یې نه هم راته کړې وای.
سړي جیب ته لاس کړ ، د نصوارو ډبلی یې راویست ، مخ ته یې ونیو ، په کرده اینه کې پلنه اوږده پزه ، ارته سپېرمې ، وړې ، ننوتې سترګې او اوږدې سپېرې شونډې ښکارېدلې.
یوه چونډۍ نصوار یې تر ژبې لاندې کړل ، ورو یې وویل:
__نن د کارېزه کار پاتې شو.
ښځې هماغسې پیالې ته کتل...
سړي بټوه او کاغذ په جیب کې واچول ، په زوټه یې وویل:
__ادې! ګوتمۍ مو په څو خرڅه کړه ؟
ښځې په حیرانۍ ورته وکتل.
شېرمحمد وویل:
__په یاد دې دي ؟ ...
 غلی شو ، نصوار یې تر چوترې لاندې تو کړل.
ښځې وویل:
__کومه ګوتمۍ ؟
هماغه چې د بازمامد د علاج له پاره مو خرڅه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې وخندل:

ـــهغه خو پخوانۍ خبره ده ، باز مامد ورور دي خاپوړي کولې ، نه مې په زړه کيږي. خدای دې وبخښې ، پلار دې خرڅه کړه.

غوا رمباړه کړه ، شېرمحمد ور وکتل ، اخوره ته د ولاړې ژيړې غوا مخکينۍ پښې په پړي کې بندې وې. ورغی ، د غوا په پښو کې تاو شوی پړی يې خلاص کړ ، د اخوره په وچو وښو کې سره چرګه ګرځېدله ، لوټه يې پسې وويشته ، چرګې منډه کړه ، سړی ببرته پر چوتره کېناست. ښځې په حيرانۍ وويل:

ـــولې دې ګوتمې ياده کړه ؟

ـــهيڅ ، هسې په زړه کې راتېره شوه. بازمامد چيرې دی ؟

ـــخدای خبر! بيا به د کلي له ماشومانو سره مردکۍ کوي.

شېرمحمد ولاړ شو ، کوټې ته لاړ ، کله چې ببرته په چوتره کې ودرېد ، لونګۍ يې تړلې وه ، پر اوږه يې خړ ، خيرن څادر پروت و.

ښځې وويل:

ـــچېرته ځې ؟

ـــد ولسوالۍ بازار ته . کار لرم ، سودا خو به نه وي په کار ؟

ښځې څه ونه ويل ، سړی په بيړه له انګړه ووت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۵)

د ماسپښین سیوري ړنګ ول ، شېرمحمد ستړی ستومانه د یوې ویالې تر څنګ کېناست. پټکی یې لیرې کړ ، سپینه پکه ککرۍ او تور تندی یې نرۍ کمرنګه خړې لیکې سره بیل کړي ول.

شېرمحمد مخ ته دوه ــ درې لپې سړې اوبه ور واچولې ، اوبه وڅښېدې ، رانه ځاځکي یې په تار تار مونډۍ توره ږیره کې ننوتل.

د اوبو چړپا شوه ، شېرمحمد ورمېږ کوږ کړ. ژیړه غوا په لغړو نیالګیو کې ولاړه وه. تور اوربوز یې د لښتې په روانو رڼو اوبو کې پټ و.

سړي شاوخوا وکتل ، په زوته یې وویل:

ــبازمامده!

مخامخ د چنار له ګڼو بې پاڼو ونو غږ را ووت:

ــدا دی ، درغلم.

شېرمحمد د لښتي پر ژۍ پر یوه هواره ډبره کېناست ، کلي ته یې وکتل. د څو کورونو له دود کشونو څخه توري لوخړې پورته کېدلې. لوګي د لیرې پراته غره تر سپینو څوکو هسک ول.

باز محمد وویل:

ــلالا! څه وایې ؟

شېرمحمد ور وکتل. هلک د ویالې بلې خواته ولاړ و ، واوره یې خوړه ، په غاړه پوړې یې سره لینده ځوړنده وه.

سړي وویل:

ــغوا دې ولې راوستې ؟

د هلک وړې تورې سترګې وځلېدې:

ــلالا ، تر ونو لاندې نوې واښه رابوتیدلې دي ، ما ویلدل ، غوا یې ډېر ښه خورې.

شېرمحمد په خبره کې ورولوېد:

ــ سیورو ته واورې پرتې دي. د مالونو د پیایلو وخت لا پاتې دی.

باز محمدهماغسې په خوند وویل:

ــلالا ، چتکې راغلې ، په یوه مې وار وکه ، لینده خرابه ده ، خدایکه روغ رانه تللی وای.

شېرمحمد وخندل ، ورو یې وویل:

ــ څپلۍ مې درته راوړې.

هلک ټوپ کړل ، د ښۍ پښې زړه ، شکېدلې کلوشه یې د ویالې په ژۍ ولګېده ، خړې اوبه باد شوې ، په بیره یې پر ځمکه پروت څادر پرانیست ، پلاستیکې څپلۍ یې په پښو کړې ، په خوند یې وویل:

ــ بندونه هم لري ، ګرانه وې ؟

شېرمحمد وخندل:

ــسل اوغانۍ مې درباندې مصرف کړې.

هلک په خبره کې ورولوېد:

ــتر اوسه لا ختې دي ، و به یې ساتم.

شېرمحمد ترل شوی پټکی پر سر کېښود ، څادر یې ور واخیست ، ولاړ شو ، ورو یې وویل:

ــکورته ځم ، له بازاره پیاده راغلم ، ستړی یم.

هلک په بیره څپلۍ وایستلې. ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــلالا! دا څپلۍ هم درسره یوسه ، په ختو نه شي.
سړی بیرته کېناست. ویې پوښتل:
ــلس وارې ، څلور نیم زره څو کیږي ؟
ــولې ؟
ــپه ولي پسې یې مه ګرځه! څو کیږي ؟
هلک خپلې چاودې ګوتې وشمیرلې ، یو ، دوه ، درې...فکر یووړ ، یو دم یې وویل:
ــدیرش زره.
د شېرمحمد د تندي ګونځې ژورې شوې:
ــڅه چتیات وایې ، څو ورځې وروسته به پنځم ته ځې.
هلک ځمکې ته کتل.
شېرمحمد وویل:
ــما مکتب نه دی ویلی ، خو دومره پوهیږم چې لس وارې څلورنیم زره ، تر دېرشو زرو اوړي. ، خو ته...
هلک یوځل لوځې پښې منډه کړه ، شېرمحمد پسې وکتل ، غوا په نویو راختلو غنمو کې ولاړه وه. سړي څپلۍ په ځادر کې واچولې ، زړو په ختو لړلو کلوشو وازې خولې نیولې وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(٦)

شېرمحمد په خوند ګوتي وخټلې ، باز محمد ته يې وکتل ، ځراغ ته نږدې ناست و ، ځپلي يې په لاس کې وې.

سړي وويل:

__ژر موړ شوې ؟

هلک هماغسې خپلو ځپليو ته کتل.

زړې ښځې وويل:

__له شکنې (پياوې) سره يې نه ده جوړه.

شېرمحمد له کاسې لنده ډوډۍ ورپورته کړه. په ډکه خوله يې وويل:

__خوند يې ښه دی ، الوګان هم لري ، نور څه غواړې ؟

کوم ځواب يې وانه ورېد.

ښځې وپوښتل:

__تبه دې ده ؟

__نه!

__تندی دې خولې دی.

شېرمحمد وخندل:

__ادې! اوس هوا توده شوې ، په تاوخانه پسې دومره اور مه بلوه!

ښځې وويل:

__کاسه ليرې کم.

شېرمحمد بالښت ته ور وښوېد. ښځې کاسه او دسترخوان دالان ته ويستل ، کله چې بېرته راغله ، باز محمد د خپل ورور په لاسونو اوبه ور اچولې. چليمچي تر نيمايي ډک و.

شببه وروسته د تولو مخې ته له چايو ډکې پيالې ايښې وې ، د ځراغ رڼا لړزېدله ، خړ ديوالونه تورو سيورو نيولي ول.

باز محمد وويل:

__لالا! له خانګل سره مې وخوړل.

شېرمحمد مخ ور واړاوه.

هلک وويل:

__د خانجان کاکا زوی يادوم.

مور يې په خبره کې ورولوېده:

__جنګ مه کوه!

باز محمد ته غوسه ورغله:

__لا لا يې په بد نوم ياداوه.

شېرمحمد وخندل:

__ څه يې ويل ؟

هلک وارخطا شو ، سر يې وځړېد.

سړي خپله خبره تکرار کړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــځه یې ویل ؟
هلک غلی و.
مور یې وویل:
ــخبره تر پایه کوه!
باز محمد هماغسې ځمکې ته کتل ، ورو یې وویل:
ــغوا یې په ډېره وویشته ، ویل یې چې د شېرمامد غوندې مخ یې دی ، هماغسې سپړمې لري.
د شېرمحمد خندا زور ونیو.
مور ته یې غوسه ورغله:
ــ مرداري سترګې یې دي ، نور مه ورسره ګرځه!
ښځې په غولي پراته پنډ کوټ ته وکتل ، بېځایه ورته ښکاره شو ، ور وایې خیست.
شېرمحمد په بېړه وویل:
ــځه کوې ؟
ــهیڅ! پورته ، پرمیخ یې راځړوم.
یودم. شنه نوټونه لاندې ولوېدل.
شېرمحمد په بېړه ولاړ شو ، نوټونه یې له ځمکې راپورته کړل ، کوټ یې ور واخیست ، نوټونه یې د کوټ په جیب کې کېښودل.
ښځې په حیرانۍ وویل:
ــ دومره ډېرې روپۍ ؟
د سړي ژبه بنده شوه:
ــدا ، دا ، دا مې
د هلک غږ یې واورېد:
ــدا هم له کوټه را ولوېده.
مور او زوی دواړو ورته وکتل ، د هلک د لاس پر غروې ژېړه کوتمۍ پرته وه ، د کوتمۍ په شنه غمې کې د ځراغ رڼا ښکارېدله.
ښځې کوتمۍ ور واخیسته.
شېرمحمد په بېړه وویل:
ــپیدا مې کړه.
ښځه په خبره کې ور ولوېده:
ــکوچینۍ نه یم.
ــباور وکه ، پیدا مې کړه!
ــپیسې دې هم پیداکړې ؟
شېرمحمد غلی شو.
ښځې وویل:
ــسپین راته ووایه!
سړي خپل ورور ته سترګې ور واړولې ، بازمحمد په حیرانۍ ورته کتل.
شېرمحمد یوه شیبه غلی و ، بیا یې ورو وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــګوتمۍ مې په کارېز کې د مړي له ګوتو راويستې ، پيسې هم د هغه دي.
د مور او کوچيني سترګې رډې راوختې.
شېرمحمد ځمکې ته وکتل:
ـــدا پرونۍ خبره ده. د کارېزه د کيندلو وروستۍ نوبت زما و ، ډېر وخت مې ختې په بوکو کې واچوله ، هماغسې په اوبو کې مخکې تلم. ، بد بوی راغی ، نږدې ورغلم ، يو مړی و ، غوښتل مې چې نور کارېز کن هم خبر کړم ، خو د مړي په ګوتو کې مې دوې ګوتمۍ ولېدې ، ځان مې غلی ونيو ، وخت نه و ، هماغسې مې پرېښود ، ماخستن ناوخته له کوره ووتم. کارېز ته ورکښته شوم ، له ګوتميو سره مې بټوه هم راواخيسته.
شېرمحمد غلی شو. د مور او ورور سترګې يې رډې راختلې وې...
سړي وويل:
ـــټول لس نوټه دي ، نن مې يو نوټ په بازار کې مات کړ ، څلورنيم زره اوغانۍ شوې. دوکاندار ويل چې ډالر دي.
د ښځې سر وځړېد. سلګۍ يې شوې ، په غريو کې يې وويل:
ـــتر اوسه دې مردار خوړلي دي ؟
شېرمحمد ته غوسه ورغله!
ـــ بل يوه ور اخيستې.
بازمحمد په وېره وويل:
ملا صيب ويل چې حرام
شېرمحمد چيغه کړه!
ـــچپ!
د هلک له لاسه څپلۍ ولوېدې.
ښځې په غريو کې وويل:
ـــغريب به يو ، خو دومره بې غيرته نه يو چې د مړو مال ته تمه ولرو.
شېرمحمد هماغسې ځمکې ته کتل.
ښځې وويل:
ـــد مړي کور پيدا که!
بازمحمد په خبره کې ورولوېد:
ـــادې! هيڅا هم نه پېژانده.
شېرمحمد کوټ ته لاس ور وغزاوه ، بټوه يې راويسته ، په پلاستيک کې ايښی کاغذ يې هلک ته ونيو.
باز محمد په حيرانۍ ورته کتل...
شېرمحمد وويل:
ـــتذکره يې ده ، ويې لوله. ځای به يې ليکلی وي.
هلک څراغ ته ورنږدې شو. کاغذ يې پرانيست ، کوچيني عکس ته يې وکتل. ښکلی ځوان و ، ږيره يې نه وه ، اوږدې توري څڼې يې درلودې.
هلک توري سره وجنګول:
ن ، و ، م نوم : ګل ، ګلاب
د پلا ، ر ، د پلار نوم : تواب ، تواب شاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیکه نوم
هلک په ماته ، ګوډه ژبه په پاڼه کې لیکلي تورې ولوستل. دزېړیدو نېټه ، کلی ، ولسوالي... هر څه لیکلي ول.
ښځې سوړ اسویلی ویست ، شېرمحمد ته یې وکتل ، ورو یې وویل:
ــکور به یې پیدا کړي ؟
د سړي شونډې وخوځېدې:
ــهو ، کلی یې رامالوم دی ، یوه ورځ پیاده مزل غواړي ، خو کلیوال به څه وایي چې له مړي یې غلا وکړه!
ښځه په خبره کې ور ولوېده!
ــکه په خپله ډول ونه وهې ، هغوی نه خبرېږي! سهار لاړ شه ، امانت ور ورسپاره ، بله ورځ بیرته رارسیدی شی.
د سړي سر وځړېد.
ښځې هلک ته وکتل. په غوسه یې وویل:
ــچا ته دې تر خولې ونه وځي!
شېرمحمد وویل:
ــسل اوغانۍ کمې دي.
هلک ښپلیو ته وکتل.
د ښځې شونډې وخوځېدې:
ــ په صندوق کې به دومره څه وي چې بېرته یې پوره کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۷)

شېرمحمد په سپېدو کې له کوره ووت ، له دښتې تېر شو ، پرغونډیو واوښت ، مازدیګر قضا سترې ستومانه یوه کوچیني کلي ته ورسېد. کلی په یوه خړه دره کې پروت و ، شاوخوا یې هسکې غونډۍ ولاړې وې. لاندې خړ کورو نه ښکارېدل ، څنډې ته څپانده سیند روان و ، له سپینو ځګونو تورې غټې تیږې راوتلې وې.

شېرمحمد له یوه ماشوم سره ودرېد. هلک د غونډۍ په لمنه کې ګوښې ولاړې کلا ته ګوته ونیوله.

شېرمحمد په نرۍ لار روان شو ، د لارې دواړو غاړو ته پټي ول ، غنم تر لویشتې ټیټ ښکارېدل ، پر پولو د چنار سپېرې ونې ولاړې وې.

شېرمحمد کلا ته ورسېد ، د لرګیني لوېې دروازې یوه پله خلاصه وه ، د کلا په مینځ کې ډېران ښکارېده ، سرې او تورې چرګې په وچو خوشایو کې ګرځېدې ، څو غواوې کتار ، اخورونو ته ولاړې وې.

شېرمحمد یوه وړه تیږه له ځمکې ور پورته کړه. دروازې ته ورنږدې شو ، یودم له دروازې یو برګ کوچینی سخوندر راووت ، سرې لار ورکړه ، سخوندر مخامخ شنو غنمو ته منډه ور واخیسته.

په وره کې یوه پیغله ودرېده ، شېرمحمد ورته وکتل ، غټې شنې سترګې یې وې ، له ونې هسکه ښکارېده. په لاس کې یې سپین دیګی نیولی و.

نجلۍ یودم ټکرۍ په مخ ور کش کړ ، شا ته شوه .

شېرمحمد له دروازې لیرې ودرېد. لمر تر لوېدیځې غونډۍ پټ و ، ژیړې وړانګې یې د ختیځو غونډیو پر سرونو لګېدلې.

چا وټوخل.

شېرمحمد ورمیږ کوږ کړ ، په دروازه کې په عمر پوخ ، چاغ سړی ولاړ و. سترګې یې پرسیدلې وې ، پنډ اوږده بریتونه یې لرل ، ژیړه وربښمینه لونګۍ یې ترلې وه.

شېرمحمد ور نږدې شو. سړي د هغه زړو جامو او په لاس کې نیولې تبر ته وکتل ، ورو یې وویل:

__د کلي جومات ته لاړ شه. مزدور به ډوډۍ در پسې دروړي.

درب شو ، د دروازې دواړه پلې سره ورغلې.

شېرمحمد یوه شېبه ودرېد ، بیا یې لویه دروازه وټکوله. جیب ته یې لاس کړ ، هماغه سړی په وره کې ودرېد ، په خشکه یې وویل:

__دریاده مې کړه چې جومات

ناځاپه یې سترګې رډې راوختې ، په بیړه یې د شېرمحمد له لاسه سپینه پرانیستې پاڼه ور واخیسته ، شاوخوا یې وکتل ، سرې یې تر مټ ونیو.

شېرمحمد په وارخطایې وویل:

__جومات ته ځم.

سړي د هغه په مټ زور راووست ، کش یې کړ ، دواړه کلا ته ننوتل.

په چوتره کې ناستو ښځو منډه واخیسته. ټولې په یوه وره ننوتې.

سړي یودم وخندل ، د شېرمحمد لاس یې پرېښود ، په زوټه (زوره) یې وویل:

__راځه ، خپل کور دې دی.

شېرمحمد حیران شو ، شاوخوا یې وکتل ، ارته چهار دیوالي وه ، په هر کونج کې هسک برج ښکارېده ، یوه دیوال ته خړې کوټې ولاړې وې. تر چوترې لاندې په یوه سره رنګه تراکټور پورې اوږده ټېله ترلې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه پر چوتره وختل. سړي د يوې کوټې ور خلاص کړ ، شېرمحمد يې پر يوه توشکه کېناوه ، په خپله د باندې ووت.
شېرمحمد شاوخوا وکتل ، کوټه وړه وه. خړ دېوالونه يې لرل ، په مخامخ ديوال کې لويه اورسۍ ښکارېدله.
له باندې نه د سړي خندا راغله:
__چاى دم کړى! د ګلاب خان احوال يې راوړى.
د شېرمحمد زړه ولړزېد.
چاغ سړى کوټې ته راغى. ټنډه يې تروه وه ، په بيړه يې وپوښتل:
__په کلي کې دې له چا سره خبرې وکړې ؟
شېرمحمد په حيرانى ورته کتل.
سړي په خشکه وويل:
__کوڼ يې !!!
شېرمحمد وارخطا شو:
__هيڅ ، هيڅ ، يواځې مې له يوه هلکه ستاسو د کور پوښتنه وکړه.
__دلته څوک پېژنې ؟
__نه
سړي سړه سا واخيسته ، يوې خواته کېناست. څيره يې نيولې وه ، داسې ښکارېده لکه ژورو فکرونو چې په مخه کړى وي.
شېرمحمد جيب ته لاس کړ ، ګوتې يې لړزېدې ، پټوه او دوې ګوتمۍ يې پر خيرنه سره غالۍ کېښودې ، ورو يې وويل:
__دا هم ورسره و.
سړي بټوې او ګوتميو ته وکتل ، بېرته يې سر وځړېد. .
شېرمحمد په ويره وويل:
__په بټوه کې پيسې دي.
سړى غلى و.
شېرمحمد خپل زړه سره راټول کړ ، لړزانده خړې شونډې يې وخوځېدې:
__ګلاب دې خداى وبخښې ، په کارېزه کې مو پيدا کړ ، کليوالو امانت خاورو ته وسپاره.
سړي هماغسې ځمکې ته کتل.
د شېرمحمد زړه ولوېد.
دواړه غلي ول.
شېرمحمد وويل:
__جومات ته ځم.
سړي غولي ته کتل.
شېرمحمد ، تبر ور واخيست ، ولاړ شو.
سړى يې يودم مخې ته ودرېد ، په خندا يې وويل:
__چېرته!
__جومات ته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړي وخندل ، دوه مخکیني غاښونه یې د سرو زرو ول ، په خندا کې یې وویل:

ـکېنه زوروره! پښتانه یو. په دې ماښام کې خو څوک د دښمن له کوره هم نه ځي.

شېرمحمد بله چاره نه لېده ، کېناست.

د کوټې دروازه وټکېده.

سړی ولاړ شو. ور یې چوله کړ ، په پټناسه کې پیالې ولړزېدې. شېبه وروسته د شېرمحمد تر مخ له چایو ډکه پیاله ایښې وه.

د موټر سایکل غږ شو ، چوترې ته نږدې ودرېد ، سړی بټوه او ګوتمۍ ور واخیستې ، په بیړه له کوټې ووت.

شېرمحمد مخامخ اورسۍ ته ور وښوېد ، خیرنه پرده یې چوله کړه ، موټر سایکل ته نږدې یو هډور ځوان ولاړ و ، د موټر سایکل په کنجغه پورې تړلې غوټه یې خلاصوله.

چاغ سړی ور نږدې شو ، څه یې وویل ، ځوان غوټه پرېښوده ، دواړه په یوه کوټه ننوتل.

شېرمحمد بیرته په خپل ځای کېناست ، پیاله یې ورپورته کړه ، ډېر نارینه غږ یې واورېد ، پیاله یې بېرته کېښوده ، ورسۍ ته ور نږدې شو. یو بل ګردی ځوان یې ولید چې وچ اوږد لرګی یې پر اوږه و. درب شو ، چرګو منډه واخیسته ، لرګي له ډېرانه مړه دوړه پورته کړه.

یو کوچینی ورغی ، ګردي ځوان ته یې څه وویل ، هغه هم په کوټه ننوت.

د شاه د څرخ د تاوېدو غږ راغی. شېرمحمد ور وکتل ، هماغه شین سترګي نجلۍ ولاړه وه. تکری یې مازې په ککرۍ تم و ، تک تور ، پیچلې ویښته یې لرل ، له رنګه سپینه ښکارېده.

کړپ شو. شېرمحمد په بیړه پر توشکه کېناست.

د کوټې دروازه خلاصه شوه ، دوه ماشومان په وره کې ودرېدل ، دواړه خیرن ول ، مخونه یې له چاودو ډک ښکارېدل.

یوه یې وویل:

ـای سړې! ته څوک یې ؟

شېرمحمد غلی و.

هماغه هلک وویل:

ـنیني دې راوړې.

شېرمحمد په حیرانۍ ورته کتل.

دوهم هلک خوله جینګه کړه!

ـیو لسګون خو راکه.

شېرمحمد څه ونه ویل.

لومړني هلک تو کړل ، لاړې پیالې ته نږدې ولګېدې.

شېرمحمد په حیرانۍ ورته کتل.

هلک وویل:

ـښه مخ دې دی ، پزې ته دې ګوره! د سخوندر غوندې ده.

شېرمحمد تبر ته لاس ور وغځاوه ، هلکانو منډه کړه.

د باندې ډېر نارینه غږ واورېدل شو.

ـدلته څه کوی! هه!

درب شو ، د یوه ماشوم چیغې پورته شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېبه وروسته کوټې ته درې تنه ورننوتل. برېتور پنډ سړی بره پلتۍ ووهله ، دوو نورو ځوانانو شېرمحمد ته لاسونه ور وغځول ، دواړه وره ته نږدې کېناستل.
برېتور سړي وويل:
__زامن مې دي.
یوه شېبه ټول غلي ول ، وروسته برېتور سړي چوپتیا ماته کړه :
__د کوم ځای یې ؟
د شېرمحمد شونډې وخوځېدې:
__د ګودر د کلي.
نوم دې څه دی ؟
__شېرمحمد.
__څه کاروبار ؟
شېرمحمد په لړزانده غږ وويل:
__غريبي ده ! اوړی دهقاني کوم ، ژمی هم کارېزونه کېندم.
سړی غلی شو. شېرمحمد ورو خپل څنګ ته وکتل ، تبر ته یې لاس ور رسېده.
برېتور سړي وويل:
__کلی مو خبر دی ؟
شېرمحمد په حيرانۍ ورته وکتل.
سړي وويل:
__کليوال مو په دې پوهېږي چې ته دلته راغلی یې ؟
__نه! صيب.
__دا ور مالومه وه چې ګلاب د کوم ځای دی ؟
__نه! که خبر وای ، نو تاسو ته یې احوال رالېږه ، مړې يې په خپل کلي کې امانت نه اېښوده.
برېتور سړي سړه ساه واخيسته ، ويې ټوخل. ورو یې وويل:
__ بټوه او ګوتمۍ دې له کومه کړل ؟
__صيب! کارېز مې کېنده ، مړی مې ولېد.
برېتور سړي وخندل:
__او ځان دې غلی ونيو.
د شېرمحمد سر وځړېد.
سړي وويل:
__ډېرې پيسې وې! ولې دې راوړې ؟
__صيب! مور مې مجبوره کړم ، ويل یې چې حرام ښه نه دي.
د ماښام د اذان غږ شو.
ټولو خپل څادرونه هوار کړل ، شېرمحمد شاته ودرېد. په لمانځه کې یې سترګې يوې بلې خواته رغړولې. ده تر نورو ژر څادر ور ټول کړ.
له لمانځه وروسته دوه ځوانان له کوټې ووتل ، په عمر پوخ برېتور سړی توشکې ته ور وښوېد ، غلی کېناست ، وروسته یې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــښه تبر دی.
شېرمحمد وخندل:
ـــصیب! د احتیاط له پاره مې راوخیست ، لېوان ډېر دي.
سړي د (هو) په نښه سر وخوځاوه.
شیبه وروسته ګردی ځوان کوټې ته راغی ، د ګاز بله ډبه یې په غولي کېښوده ، بېرته د باندې ووت. برېتور سړي د خپل لاس ژیړې ګړی ته وکتل ، په تاخچه کې ایښې راډیو یې ور واخیسته ، ستن یې تاو کړه ، نطاق د خارجي قواوو د وتو په اړه غږېده.
د برېتور سړي پلنې شونډې وخوځېدې :
ـــپکر (فکر) نه کوم. دا کوپار اډې غواړې.
شېرمحمد غلی و.
سړي وویل:
ـــته څه پکې وایې ؟
شېرمحمد وخندل:
ـــصیب! نه پوهیږم.
سړی غلی شو.
راډیو چالانه وه. د ګاز له سوری سپینې جالی شنه ، تېره لمبه راوتله.
له تیارې سره ډوډۍ راوړل شوه ، ښوروا وه ، په پلاستیکي غاب کې ګرد اخیستل شوې پیاز پراته ول ، په پیازو کې د چاړې تورې خیرې له ورایه ښکارېدلې.
له ډوډۍ وروسته ، پلار او دوه زامن ولاړ شول ، چای یوه ماشوم راووړ ، شېرمحمد ګوښی و.
ناوخته د کوټې دروازه خلاصه شوه ، په ونه لوړ ځوان یوه زړه بړستن پر توشکه واچوله ، د ګاز ډبه یې ور واخیسته ، چوپه خوله ، له کوټې ووت.
شېرمحمد څادر هوار کړ ، په توره شپه کې ودرېد ، له لمانځه وروسته یې بالښت ور واخیست. په بړستن کې ننوت ، د بړستنې سوړ بوی ته ، ساه یې بنده شوه ، بېرته یې سر لوځ کړ ، غوږ یې ونیو ، د سیند د څپو نری شنهاری اورېدل کېده ، کله کله به د شغالانو انګولا ورسره ګډه شوه.
بیا یې یو غږ واورېد ، په چوتره کې یو څوک ګرځېدل ، شېرمحمد ورو ولاړ شو ، تر اورسی یې د باندې وکتل ، تیاره وه ، د کلا تر هسک تور دیوال پورته رانه ستوري ځلېدل. د پښو د ګوتو پر سرونو د کوټې دروازې ته ورغی ، زولفی یې کړه ، بېرته په خپل ځای پرېووت ، تبر یې په بړستن کې ننه ایست.
یودم د کوټې په پرده ژېړه رڼا ولګېده ، شېرمحمد ورو ورسی ته ورنږدې شو ، په کلا کې بل څراغ ګرځېده. شېرمحمد په ځیر ورته کتل ، د څراغ پلېته ټیټه وه ، مازې د یوه بنیادم په خړو پایڅو او لمنې لګېدله. جامې د نارینه وې ، څراغ یوه شیبه تاوېده ، وروسته په یوه کوټه ننوت.
شېرمحمد ته وېره ور لوېدلې وه ، په زړه کې یې پوښتنې ورګرځېدې .. ځان یې په خطر کې لید ، خو نه پوهېده چې ولې ؟
د ی تر ډېره ویښ و ، وروسته خوب پرې زورور شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۸)

شېرمحمد سترګې رڼې کړې ، شور او زوږ و ، د باندې یې وکتل ، سپیدې چاودلې وې ، په یوه کوټه کې د څراغ تته رڼا ښکارېدله ، غږ له هماغه کوټې راووت.
یودم کوکه شوه ، یو څوک له کوټې راووتل ، نجلۍ وه ، د کلا د لویې دروازې خواته یې منډه کړه ، ټکرۍ یې له سره ولوېد. له کلا ووته.
د کوټو ورونه خلاص شول ، واړه ، زاړه د باندې راووتل ، دېو نارینه غږ یې واورېد:
__مه یې پرېږدی!
دوو ځوانانو د کلا د لویې دروازې خواته منډه کړه.
شېرمحمد په بیړه د کوټ په لستونو کې لاسونه ننه ایستل ، لونګۍ یې وتړله ، تبر یې ور واخیست.
ښځینه وارخطا غږ یې واورېد:
__څه ټکه راپرېوته!
شېرمحمد ورسۍ ته ورغی ، تورسرې او ماشومان تر برېتور سرې را تاو ول ، سرې ښکارې ټوپک ته کارتوس ور اچاوه.
شېرمحمد هماغسې ولاړ و ، لینګې یې لړزېدل ، لاره ورنه ورکه وه.
د وره درب شو ، د سړي له غوسې ډک غږ یې په زړه لړزه راوسته:
__دروازه خلاصه که!
شېرمحمد تر اورسۍ ووت ، پلاستیکي بوټونه یې ور واخیستل ، ښځو چیغې کړې ، شېرمحمد په منډه کې شاته وکتل ، ټوپک ته لاسونه ور لوېدلي ول ، په هوا کې تاوېده ، برېتور سرې زورونه وهل...
شېرمحمد له کلا ووت. په شنو غنمو کې یې منډه واخیسته ، تر چنارونو تېر شو ، مخامخ پر یوه ټېټه پخڅه ورغی ، تر دېوال واوښت ، باغ و ، په کتار لوخو ټېټو ونو کې یې منډه کړه ، په ورانه کې یې نرۍ درد تیر شو ، ولوېد ، څنګ ته له ځمکې راوتلی ولاړ لرګی کوږ شو ، ورانه ته یې وکتل ، د ازغن سیم تېره میخ پکې ننوتی و.
بیرته ولاړ شو ، لاندې لویې ، هسکې ډېرې وې ، ور هاخوا د سیند څپې پر کمره لګېدې ، شنهارۍ یې خوت ، د اوبو پر سر سپین ځګونه روان ول.
شېرمحمد د سیند څندې ته ور کښته شو ، د دوو لویو تیږو تر مینځ غلی کېناست ، د کلا خواته یې وکتل ، څوک نه و.
سره سا یې واخیسته ، لپه یې جوړه کړه ، رڼې اوبه یې پر مخ وشخیدې. ببرته یې یوې لویې تیږې ته ولې ولګول ، سیند ته یې وکتل ، سپین ځګونه سره اوښتل...
شېرمحمد ولاړ شو ، د سیند په څنډه کې مخ پورته لاړ. یو ځای ودرېد ، له ځمکې یې یوه ښځینه پلاستیکي چوټه (څپلکه) ور پورته کړه ، نوې وه ، تلی یې په ختو ککړ و. شاوخوا یې وکتل ، سترګې یې ردې راوختې ، د مخامخ کمره پر سر یوه ځوانه نجلۍ ولاړه وه ، ټکرۍ یې نه و ، ټټر یې راوتلی ښکارېده ، اسمان ته یې کتل ، تور اوږده ویښته یې له ملا بیل ول.

شېرمحمد منډه ور واخیسته ، نجلۍ توپ کړل ، لاندې په سپینو ځګونو کې ننوته. سرې خپل څادر ، پټکی او تبر پر ځمکه واچول ، کوټ یې وېست ، په یوه هسکه ډېره وخوت. روانو ځګنو اوبو تور غونچه ویښته ورسره وړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوپ يې کړل ، پر سر يې سړې اوبه ور واوښتې ، غوږونه يې ډب شول ، پښې يې ووهلې ، د بوټونو تلې ځمکې ته نه رسېدل.
اوره يې له یوې لويې تيږې سره ولګېده ، د اوبو زوروره څپه يې تر ټټر لاندې شوه ، سر يې له تاوېدونکو سپينو ځګونو راويست ، شاوخوا يې وکتل ، نجلۍ يې تر څنګ روانه وه.
لاس يې ور وغځاوه ، څپې يو ګز شا ته يووړ ، ډوب شو ، اوبه يې تېرې شوې ، يوځاى يې پښه له ځمکې سره ولګېده ، د بوټونو پر تليو يې زور راووست ، سرته راوخوت ، ويې ټوخل ، نجلۍ دوه ګامه ليرې ، ځګونو څپو اخيستې وه.
شېرمحمد په بېړه پښې ووهلې ، يوه توره ډبره په مخه ورغله ، ځان يې څنګ ته کړ ، ښى لاس يې ډبرې ته برابر شو ، ټېل يې وهله ، کيڼ لاس يې د نجلۍ مټ ته ورسېد ، د هغې سر يې له اوبو پورته ونيو.
پشهارى ډېر شو ، سړي مخامخ وکتل ، لاندې سيند سره راټول و ، تکې تورې لويې ډبرې ښکارېدلې ، په مينځ کې يې سپين ځګونه روان ول ، غرمبهارى يې خوت.
شېرمحمد د اوبو څنډې ته ور نږدې شو ، څپه راغله ، پښې يې ووهلې ، له ځمکې پورته شو ، يوې تېرې تيږې ته يې لاس ور واچاوه ، ګوتې يې د تيږې يوې راوتلې برخې ته سيخې شوې ، هماغه ځاى يې ټينګ ونيو ، په کيڼ لاس يې زور راووست ، نجلۍ يې له اوبو راپورته کړه ، د هغې سر وځړېد ، لانده پيچلې وېښتان د سړي پر مخ او غاړه راپرېوتل.
ځاى ښه و ، اوبه د تيږې دواړو غاړو ته وتلې ، وچه خلور__ پينځه ګزه ليرې وه.
شېرمحمد څو ځله ژوره ساه واخېسته.. د نجلۍ ټټر يې خپلې کيڼې اوږې ته برابر کړ ، پر ښي لاس يې زور راووست ، تر نامه له اوبو پورته شو ، تاوېدونکې څپه يې ورنو ته سيخه شوه ، هسک شو ، تر مخامخ راوتلې تېرې تيږې يې لاس راوګرځاوه ، پښې يې پر ځمکه ولګېدې ، مخکې لاړ ، د څنډې اوبه مړې وې ، وچې ته وخوت.
نجلۍ يې پر يوه هوار ځاى پرېيسته ، په بيړه يې ورته وکتل ، سترګې يې پټې وې ، پر سپين تندي يې له اوبو سره ګډه ، نرۍ وينه روانه وه.
تر وليو يې ونيوله ، کش يې کړه ، پر يوه هواره شيب داره ډبره يې پړمخې پرېيسته ، د نجلۍ له خولې رڼې اوبه وڅڅېدې ، زګيروى يې شو ، بېسده پرېوته.
شېرمحمد کلي ته وکتل ، خوک نه و ، منډه يې کړه ، د سيند پر ژۍ مخ پورته لاړ ، کوټ ، تبر ، څادر او خلاصه ول ول لونګۍ ليرى پراته ول.
سړي خولۍ پر سر کړه ، تبر ، کوټ او لونګۍ يې په څادر کې واچول ، بېرته مخ کښته روان شو. نجلۍ له ډبرې رغړېدلې وه ، د ټټر تنۍ يې خلاصې وې ، تور اوږده بانه يې سره سرېښ ول.
شېرمحمد څادر پرې هوار کړ ، يخني وه ، ژامې يې ولړځېدې ، شاوخوا يې وکتل ، زړه يې ولوېد ، پورته په پټې کې يو څوک ولاړ و.
شېرمحمد پړمخې پرېووت ، يوې ډبرې ته ور وښوېد ، کېناست ، تر څنګ يې وکتل ، سړي د اغزن سيم ږنګې پايې ته وچې سترګې نيولې وې. يودم لاندې ډبرو ته راکښته شو.
شېرمحمد په بيړه نجلۍ ته وکتل ، له ورايه ښکارېدله. ورور ور وښوېد ، نجلۍ يې د هسکو تيرو مينځ ته ور کش کړه ، غلى کېناست. سر يې پورته کړ. د زړه دربا يې ډېره شوه ، سړى څلور پنځه ګامه ليرې و ، ژېړه وربښمينه لونګۍ يې تړلې وه ، د سهار په خړه کې يې پنډ برېتونه له ورايه ښکارېدل ، په لاس کې يې ښکاري ټوپک نيولى و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له پورته دوه تنه راغلل ، يو يې تيټ شو ، د اوبو له ژۍ يې يوه چوټه (څپلکه) ورپورته کړه ، دواړه ودرېدل ، برېتور سړی هم ورغی ، له ونې تيټ ځوان كمره ته ګوته ونيوله ، دوی خبرې كولې ، غبر يې نه راته ، د څپو غرمبهاری خوت.

درې سره مخ كښته را روان شول ، شېرمحمد ټيټ شو ، د دوو تيږو تر مېنځ په يوه چوله كې ننوت ، نجلۍ وتوخل ، سړي يې پر خولې لاس كېښود ، ساه يې تر پزې راوخته.

غوږ يې ونيو ، د څپو له غږ سره خبرې ګډې وې ، خبرې ورو ورو رانږدې كېدې. شېبه وروسته له غوسې ډک غږونه تر څنګ تېر شول.

شېرمحمد سر پورته كړ ، درې تنه د سيند پر ژۍ مخ كښته روان وو. ټولو اوبو ته كتل.

يودم خرهاری شو ، شېرمحمد په بيړه لاندې وكتل ، د نجلۍ شنې ، غټې سترګې رډې راختلې وې ، لغتې يې وهلې.

سړي د هغې له ډكو سرو شونډو لاس ليرې كړ ، نجلۍ ژوره ساه واخيسته ، چيغه يې كړه ، شېرمحمد يې پر خوله لاس كېښود ، سر يې هسک كړ ، درې تنه مخ كښته روان ول.

ناڅاپه يې ګرېوان وشلېد ، لاندې يې وكتل ، د نجلۍ ګوتې يې په ګرېوانه كې بندې وې.

شېرمحمد په غوسه وويل:

__وژنې مې!

د نجلۍ سترګې رډې راختلې وې.

شېرمحمد وويل:

__خوشې كوم دې ، خوپه يوه شرط ، چيغې به نه وهې ؟

د نجلۍ تور اوږده بانه سره ورغلل.

شېرمحمد د هغې له خولې لاس ليرې كړ. نجلۍ په بيړه ولاړه شوه ، سړي تر مټ ونيوله ، په شدت يې لاندې كش كړه ، نجلۍ كېناسته ، شېرمحمد وويل:

__د خدای له پاره ، مه مې پرې وژنه!

نجلۍ شاته شوه ، ولې يې ډېرې ته ولګول.

شېرمحمد څادر ور واچاوه ، نجلۍ ځان پكې وپېچه ، غلې كېناسته.

سړي وويل:

__د كور وال دې در پسې ګرځي.

نجلۍ غلې وه.

سړي غږۍ اوږده كړه ، ليرې د لويو ډبرو په مېنځ كې درې تنه هماغسې مخ كښته روان ول.

سړي وويل:

__ته ليونۍ يې ؟

نجلۍ په راوتلو رډو سترګو ورته كتل. يودم يې كوكه كړه ، د سيند د څپو خواته يې منډه واخيسته.

شېرمحمد په بيړه ولاړ شو ، د نجلۍ ګرده لنده لمن په ګوتو ورغله ، دواړه پرمخې پرېوتل ، د سړي خوله او پزه پر څمكه ولګېدل ، نرۍ درد يې په سر كې تير شو.

نجلۍ چيغه كړه!

__خوشې مې كه !

سړي تر مټ ټينګه نيولې وه. نجلۍ ژړل... د سيند خواته يې زورونه وهل...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړا یودم غلې شوه ، سرې ورته وکتل ، د نجلۍ خوله سپینو ځګونو نیولې وه ، سترګې یې پټې وې.
شېرمحمد سره ساه ویسته ، د نجلۍ مټ یې پرېښود ، ستوني ستغ اوږد وغزېد ، لمرد لیرې غره د څوکو سپینې واورې ځلولې.
سړی یخنۍ واخیست ، ولاړ شو ، د کوټ په لستونو کې یې لاسونه ننه ایستل ، ځنځیر یې کش کړ. پزې ته یې لاس ور ووړ ، وینې وه.
شېرمحمد حیران و ، نه پوهېده چې څه وکړي ، لاره ورنه ورکه وه.
نجلۍ ته نږدې کېناست ، نجلۍ وخوځېده ، سترګې یې رڼې کړې ، سړې ته یې وکتل ، کېناسته ، سر یې پر ځنګانه کېښود ، د تورو پیچلو وېښتو څوکې یې پر ځمکه و لګېدې ، یودم یې په چیغو چیغو وژړل.
شېرمحمد په حیرانۍ ورته کتل.
د لمر وړانګې د غزېدلې غونډۍ په پاسنیو برخو لګېدلې ، لاندې سیند په سیورې کې روان و. نجلۍ هماغسې ژړل...
شېرمحمد کلي ته وکتل ، د کورونو لمر خاته خوا دېوالونه روښانه ول ، له ځینو بامونو تور لوګي پورته کېدل ، لیرې یو ماشوم په رمې پسې روان و ، تور سیرلې د غونډۍ په لمنه کې مخ پورته ختل.
بېرته یې نجلۍ ته سترګې ور واړولې ، هغې ژړل ...
شېرمحمد وویل:
__بس که نورا!
نجلۍ سر پورته کړ ، د شنو غټو سترګو سپین یې سرو رګونو نیولې وو ، ګلابي بغور (غومبري) یې لانده ښکارېدل ، د نرۍ پزې څوکه یې سره وه.
شېرمحمد وویل:
__ګوره! زه ملا نه یم ، خو له ملایانو مې اورېدلې چې ځان وژونکی به په دوزخ کې وي.
نجلۍ یودم کوکه کړه:
__هغوی مې ورور وژلی.
د سړي لینګې ولړزېدل.
نجلۍ په چیغو چیغو ژړل...
ښه شېبه ووته ، ډېرو تک تور اوږده سیورې پیدا کړل ، د سیند په څپو کې د لمر ژېړه رڼا ګډه وه.
شېرمحمد لونګۍ تر سر تاو کړه ، تبر یې ور واخیست ، ویې ویل:
__زه نو ځم.
نجلۍ په بیړه ورته وکتل ، سلګۍ یې شوې ، ورمېږ یې کوږ کړ ، څپې په تورو ښویو تیرو لګېدلې.
سړي وویل:
__لیونتوب مه کوه!
نجلۍ سیند ته کتل... یودم ولاړه شوه. سړی یې تر مخ ودرېد. د هغې ژړا زور ونیو ، چیغه یې کړه!
__ته مې هرات ته بیایې ؟
د سړي ځنګنونو پرک واخیست.
نجلۍ په بیړه د کیڼ لاس لستونۍ ور تول کړ ، څلور ژیړ بنګړي ښکاره شول ، په غریو کې یې وویل:
__سره زر دي ، ټول یې ستا ، خو د خدای روی ومنه! ما تر هراته ورسوه!
شېرمحمد په حیرانۍ ورته کتل....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نجلۍ په سترګو کې نا امیدي راټوله شوه ، ګام یې واخیست ، شېرمحمد څنګ ته شو ، نجلۍ پر یوه هواره ډېره ودرېده ، اوبو ته یې وکتل ، سترګې یې پټې کړې.

شېرمحمد تر مټ ونیوله. نجلۍ چیغه کړهَ

__لاس مې پرېږده!

څنګنونه یې پر هواره تیږه ولګېدل ، په چیغو__چیغو یې وژړل.

شېرمحمد وویل:

__زه غریب سړی یم ، بدنامي ده ، بدي نه شم کولای.

نجلۍ هماغسې ژړل...

شېرمحمد یودم تر لاس ونیوله ، کش یې کړه ، دواړه په ولاړو تیږو کې کېناستل ، نجلۍ په حیرانۍ ورته کتل ، څادر یې په غاړه کې پروت و.

شېرمحمد د کلي خواته ګوته ونیوله ، لیرې پر پوله کتار کلیوال روان ول. له یوه سره د موټر له هوا ډک ټوپ ښکارېده ، ډله دسیند خواته راتله ، تر مخې یې پنډ برېتور سړي ګامونه اخیستل.

شېرمحمد په وارخطایي وویل:

__له دې ځایه باید لاړ شو.

نجلۍ چیغه کړه:

__څم ، ټولو کلیوالو ته وایم چې ورور یې راوژلی.

ولاړه شوه.

شېرمحمد تر لاس ونیوله ، په غوسه یې وویل:

__ ته به له ژونده سترې یې ، خو زه مور او ورور لرم ، که دواړه سره ووینې ، خدایکه مو وینه ځمکې ته پرېږدي.

نجلۍ وویل:

__ته مې هرات ته بیایې ؟

__هو!

نجلۍ کېناسته ، ډکې سړې شونډې یې وخوځېدې:

__تا قول راسره وکړ!

شېرمحمد روانو کلیوالو ته کتل... یودم یې په وارخطایي وویل:

__ له دې ځایه باید لاړ شو.

نجلۍ وویل:

__هلته تلی شو ؟

شېرمحمد ور ته وکتل ، هغې پورته په پټي کې خړې ولاړې کوټې ته ګوته نیولې وه.

نجلۍ وویل:

__د اوبو پخوانۍ ژرنده ده.

سړي په ځیر کوټې ته وکتل ، ژور لښتی د لرګي تر ناوې پورې غزیدلی و.

دواړه په لویو ډبرو کې کړوپه ملا روان شول. لښتی وچ و ، مازې څنډو ته یې کمه واوره پرته وه. مخ پورته لاړل ، د اوړدې لرګینې ناوې لاندې تېر شول ، شېرمحمد غړی اوږده کړه ، کلیوال تر دېوال پټ ول ، په بیړه یې ځانونه کوټې ته ورسول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوټې ور نه درلود ، دېوالونه یې سوري ول ، له بامه هم څو ځایه رڼا رالوېدله.
نجلۍ کونج ته غلې کېناسته ، سرې ورته وکتل ، له خیرن څادره سپین مخ ، تر شنو غټو سترګو راګرځېدلي تور اوږده بانه او پر تندي پراته پیچلي لانده ویښته راوتلي ول.
شېرمحمد دیوال ته مخ ور نږدې کړ ، له یوه سوري څخه یې د باندې وکتل ، کلیوال د سیند پر ژۍ مخ کښته روان ول ، تولو اوبو ته کتل ، د پنډ برېتور سرې چپلکه په لاس کې وه.
شېرمحمد وویل:
__هغوی فکر کوي چې ته مړه یې.
نجلۍ غریو واخیسته ، سلګۍ یې شوې ، یودم یې وژړل.
دوې تونکۍ کوټې ته ور ننوتې ، یوې یې په چت کې تر تور لرګي ځان ورساوه ، غچا یې شوه ، بېرته له وره ووتې.
نجلۍ په ژړا کې وویل:
__کاشکې مړه وای.
سرې هماغسې کلیوالو ته کتل...
د نجلۍ شونډې وخوځېدې:
__تا قول راسره کړی ، تر هراته به مې بیایې!
شېرمحمد ورته وکتل ، تندی یې تریو شو ، په نیولي غږ یې وویل:
__زه کور لرم ، خلک به څه وایي چې پردی نجلۍ یې راتښتولې ده .
د نجلۍ ژړا زور ونیو:
__د خدای روی ومنه! تا قول راسره کړی..
شېرمحمد په خبره کې ورولوېد:
__نه!
نجلۍ چیغه کړه!
__ غیرت لرې!
ولاړه شوه.
شېرمحمد په وره کې ودرېد.
نجلۍ په غریو کې وویل:
__ لار راکه !
سړی په خبره کې ورولوېد:
__سمه ده ، بیایم دې.
__ته دورواغ وایې!
د سرې په تندي کې ګونځې پیدا شوې:
__د غزني په اولیاوو لو (قسم) درته خورم.
نجلۍ بېرته کونج ته غلې کېناسته.
شېرمحمد دېوال ته ور نږدې شو ، لیرې ، تر هسکو تیرو ور هاخوا د کلیوالو سرونه مالومېدل.
د سرې شونډې وخوځېدې:
__د غزني تر ښاره دې بیایم ، د هرات موټر ته دې ور خیژوم. نور به په خپله ځې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلې ولاړه شوه.
شېرمحمد چيغه کړه!
__ تر هراته درسره ځم. سمه ده ؟
نجلۍ کېناسته.
شېرمحمد پټکی پورته کړ ، پر پکه ککرۍ يې له خيرو ډک نوکان تېر کړل ، له ځان سره يې وويل:
__ اجب جنجال راته پيدا شو.
نجلۍ ورو ورو ژړل...
شېرمحمد په غوسه وويل:
__هرات ته څه بلا غواړې ؟
نجلۍ غريو واخيسته.
__هلته مې خور ده.
سړي ورته وکتل ، په ملنډو يې وويل:
__په لوڅو پښو هرات ته ځې.
نجلۍ پر خپلو سپينو پښو د ټادر پيڅکه ورکش کړه.
شېرمحمد وره ته ورنږدې شو ، مخامخ يې وکتل ، ورو يې وويل:
__ موږ بايد په ډېرو کې مخ پورته لاړ شو ، که تر هغې مخامخ ټيټې غونډۍ واوړو ، خبره خلاصه ده.
ورو له کوټې ووت ، لښتي ته کښته شو ، شاته يې وکتل ، نجلۍ ورپسې وه ، شېبه وروسته دواړه د سيند پر غاړه لويو ډبرو ته ورسېدل. مخکې لاړل. اوبه په ټيټه کې رواني وې ، پورته تر تيږو ور هاخوا يواځې د کلي د هدېرې ، شنې ، زرغونې شناختې ښکارېدلې.
دوی ګرندي ګامونه اخيستل ، تر غونډۍ پورې ځوک نه ول ، يوځای يوه بوډا د سيند پر غاړه غواوې اوبه کولې ، دوی يوه شېبه د ډبرو په مينځ کې کېناستل ، بوډا له غواوو سره پورته پټيو ته وخوت ، شېرمحمد او نجلۍ د غونډۍ تر څنګ شيلې ته منډه کړه.
پورته لاړل ، تر غونډۍ راتاو شول ، مخامخ يې منډه واخيسته ، د سيند د ځپو غږ ورو ورو ليرې کېده.
شېرمحمد مخکې و ، شا ته په ټادر کې تاو شوې نجلۍ لوڅې پښې منډې پسې وهلې... سړی تر يوې ټيټې غونډۍ واوښت ، په يوه لويه ډبره کېناست ، شاته يې وکتل ، نجلۍ ليرې وه.
شېرمحمد ژوره ساه واخيسته ، تر څنګ يې وکتل ، د کلي څنډه ښکارېدله ، کورونه په ټيټه کې پراته ول ، د شنو څلور کونجه پټيو په غاړو د چنارونو بې پاڼو څانګې بربښېدلې ، سيند کوږ ، ووږ روان و.
مخ يې وګرځاوه ، نجلۍ په يوه هواره ډبره ناسته وه ، سر يې ځوړند و ، تېزه تېزه سا ه يې وهله...
شېرمحمد ولاړ شو. نجلۍ په بېړه ورته وکتل ، په خواره خوله يې وويل:
__د خدای له پاره ، يوه شېبه دمه کوم.
سړي حرکت وکړ ، د غونډۍ په پيڅکه کې مخ کښته لاړ. شاته د نجلۍ د ساه ايستلو غږ اورېدل کېده.
نجلۍ اخ کړل ، شېرمحمد ور وکتل ، ناسته وه. د کينې پښې غټ نوک يې پورته ولاړ و ، له بټې (غټې) ګوتې يې وينې روانې وې.
سړی په يوه تيږه کېناست ، تندی يې تريو شو ، په غوسه يې وويل:
__کمه لاره نه ده ، په لوڅو پښو نه شې تلی.
نجلۍ خپله پښه ټينګه نيولې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد ولاړ شو ، نجلۍ نا امېده ورته وکتل ، د سرې لمر سوځولې تور تندی ګونځو ونيو ، په خشکه يې
وويل:

__يوه ورځ مزل لرو.

حرکت يې وکړ ، نجلۍ ګوډه__ګوډه پسې روانه شوه.

دواړو د اوږدې غزېدلې غونډۍ په پيڅکه کې ګامونه اخيستل ، سيورو ته ځای ځای واوره پرته وه ، خو لمر ته
غونډۍ تورې وې ، کله کله به نوی رابوټيدلې ژېړ ګلان په مخه ورغلل ، ترخو او اغزو ورې پاڼې کړې وې ،
ځای ځای به سپين پتنګان له بوټو پورته شول.

پاو وروسته سړی د غونډۍ سر ته وخوت ، خو نجلۍ لا د غونډۍ په نيمايي کې وه. کله کله به ودرېده ،
پورته به يې وکتل ، په لويو ډېرو پسې به يې لاس ونيو ، بېرته به يې ګام واخيست. شېرمحمد تر ډېره د
غونډۍ پر سر ناست و ، سوړ باد چلېده ، لمر ته سپينې وريځې ور روانې وې.

ښه شېبه ووته ، نجلۍ د غونډۍ سر ته ورسېده ، دې تېزه تېزه ساه وهله ، د کينې پښې تولې ګوتې يې په وينو
سرې وې.

نجلۍ ځنګ ته کېناسته ، سړې ورته وکتل ، هغې له پوندې ازغی ايست ، پر سپين تندي يې مره خوله پرته
وه.

شېرمحمد د خپل کوټ ځنځير کش کړ ، ويې ايست ، د تېر تېره څوکه يې د کوټ د لستوڼي د اوږې برخې ته
سيخه کړه ، لستوڼی بيل شو.

نجلۍ په حيرانۍ ورته کتل...

سړي لستوڼی په مينځ کې نيم کړ ، بوټونه يې واېستل ، پرته له دې چې سر پورته کړې ، ورو يې وويل:

__ځادر.

نجلۍ ځادر ور وغورځاوه ، لوڅ سر د يوې تيږې شاته کېناسته.

سړي له ځادر څخه څو نرۍ تراډې وايستې.

شېبه وروسته ولاړ شو ، ورو يې وويل:

__تلی شم.

نجلۍ غړۍ اوږده کړه ، سړي خپلو پښو ته د کوټ لستوڼي ور اغوستي وو ، د ځادر نرۍ تراډې ترې تاوې وې.

نجلۍ وخندل ، شېرمحمد په بيړه ورته وکتل ، د هغې سپين غاښونه ښکارېدل ، يودم يې سړې ډکې شونډې
سره ورغلې ، په شنو سترګو کې يې اوښکې راټولې شوې ، غلی کېناسته.

شېرمحمد پر ځمکه پر اته بوټونه په پښه ووهل ، ورو يې وويل:

__دا په پښو که.

روان شو.

نجلۍ يوه پاتې شوې ټوټه ور پورته کړه ، د کينې پښې بټه ګوته يې پرې وتړله ، پلاستيکي ازاد بوټونه يې په
پښو کړل ، په ځادر کې يې ځان وپيچه ، ګام يې واخيست ، تر لوڅو پښو ښه ول.

دوی ښه شېبه مزل وکړ ، اسمان وريځو نيولی و ، سوړ باد چلېده.

پاو ووت ، اسمان وغرمبېد ، پر ځمکه د باران ځاځکي را پرېوتل. باران تېز شو. غونډۍ هواره وه ، د پټېدو
ځای نه ښکارېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه روان ول ، د شېرمحمد په پښو پسې په ختو لړلي اوږدې ترادې کرښېدې. يو ځای هسکې تيږې په مخه ورغلې ، ورنړدې شول ، يوه پلنه تيږه د دېوال غونډې ولاړه وه ، ولې يې ورته ولګول ، د باران څاڅکې يې تر پښو پورې رسېدل.

شېرمحمد ځړېدلې توتې ور پورته کړې ، کلکې غوټې يې ور واچولې ، نجلۍ ته يې وکتل ، په لانده ، لنډ څادر کې سره راټوله ناسته وه. ژامې يې لړزېدې...

شېرمحمد څمکې ته وکتل ، ورو يې وويل:

__نوم دې څه دی ؟

__تورپېکۍ.

__خور دې په هرات کې واده ده ؟

ځواب يې وانه ورېد.

شېرمحمد سر پورته کړ ، د نجلۍ په سترګو کې اوښکې راټولې وې.

سرې بېرته ځمکې ته وکتل.

تورپېکۍ وويل:

__هو.

يو دم غريو واخيسته ، سلګۍ يې شوې ، په ژړغوني غږ يې وويل:

__زما وروکی دې ښکه پيدا کړ ؟

شېرمحمد په بېره ورته وکتل ، نجلۍ پورته ورېځو ته شنې سترګې نيولې وې ، په سپينه زنه پورې يې رڼه اوښکه ځړېدله.

سرې بېرته ځمکې ته وکتل:

__په کارېز کې!

__خراب شوی و ؟

شېرمحمد وويل:

__ورېې يې ؟

__نه.

__ځو ؟

تورپېکۍ هماغسې ورېځو ته کتل.

شېرمحمد وټوخل:

__ناوخته دی.

نجلۍ په غريو وويل:

__اخر يې په بلا وخوړ.

غلې شوه ، بېرته يې شونډې وخوځېدې:

__ډېر مې ورته وويل چې له تره ليرې ګرځه ، نه يې منله ، خپل حق يې غوښت.

شېرمحمد په خبره کې ورولوېد:

__د څه شي حق ؟

د تورپېکۍ سلګۍ شوې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــورور مې د پلار يو زوی و ، د نيکه ډېر جايداد ور رسېده ، ځمکه ، باغ ، کلا ، په هرڅه کې بايد سم نيمايي
پرې اچول شوی وای.

ـــپلار دې مړ دی ؟

نجلۍ سره ساه و اېسته:

ـــهو! دا څلور کاله مخکې خبره ده ، په کوټه کې سره ناست وو ، تره مې ښکاري ټوپک پاکاوه ، ډز شو ، پلار
مې په زړه ولګېد ، ځای په ځای يې ساه ورکړه ، تره مې ژړل ، ځان يې له ځمکې ځمکې ويشت ، خو زه اوس
وپوهېدم چې له قصده يې د ټوپک خوله ور اړولې وه.

تورپيکۍ غلې شوه.

شېرمحمد وويل:

هماغه برېتور سړی دې تره دی ؟

ـــهو.

او هغه دوه نور هم د تره زامن ؟

تورپيکۍ اوږده بانه سره وروستل.

شېرمحمد وويل:

ـــورور دې واده درلود ؟

ـــنه! تر پينځه ويشت کلنۍ اوښتی و ، خو تره مې ويل چې تر اوسه لا سره خوله هلک دی ، وخت شته. يوه
ورځ يې د تره له زامنو سره د ځمکې په سر وخوړل ، دوی دوه وو ، ښه يې تر ډبو ويست ، ورور مې سرې
وينې کورته راغی ، ټوپک يې پسې غوښت ، کوران شريف مې ورته ونيو ، په سبا مې ورياده کړه چې د يوڅه
وخت له پاره يوې خواته لاړ شي ، نه يې منله ، پښو ته ور ولوېدم ، راضي شو ، ويې ويل چې ايران ته ځي. د
لارې د خرڅ له پاره مې له موره راپاتې شوې غاړه ګۍ ورکړه ، په هماغه ورځ ښار ته لاړ ، کله چې بېرته راغی ،
څو نوټونه يې راوښودل ، ويل يې ، ډالر دي ، ډېر ځای نه نيسي ، له غلو نه يې په اسانی پټولی شي.

تورپيکۍ سره ساه واخيسته ، غلی شوه.

شېرمحمد وويل:

ـــله کومه پوه شوې چې ورور دې دوی وژلی ؟

نجلۍ يودم ټکان وخوړ ، چيغه يې کړه ، ښادر يې وغورځاوه ، غاړې ته يې لاس کړ ، خړه ، وړه څرمنبکۍ په
ځمکه ولوېده.

شېرمحمد وخندل:

ـــبې ازاره ده ، نه ورته وګوره! د يخنۍ له لاسه منډه نه شي اخيستی.

تورپيکۍ ځمکې ته کتل ، څرمنبکۍ په يوه لويشت لوړ ځای نه شوای ختلی ، وړې ژېړې پښې يې خوځولې...

نجلۍ بېرته په ښادر کې ځان ونغاړه ، غلې کېناسته.

شېرمحمد وويل:

ـــله کومه پوه شوې چې ورور دې دوی وژلی ؟

تورپيکۍ سره ساه واخيسته ، ورو يې وويل:

ـــد سهار اور زه بلوم ، هر وخت د ملا تر اذان مخکې راوېښېږم ، اول به تناره ته تلم ، تره ته به مې د اوداسه
له پاره تودې اوبه په بدنۍ کې اچولې ، وروسته به مې د اور غم خوړ. نن وختې خوب نه راته ، دالان ته
لاړم ، په تناره کې مې له بېګانيو تودو اوبو بدنۍ ډکه کړه ، کله چې د تره کوټې ته ورنږدې شوم ، له کاوړه (

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوسي) ډک غږ مې واورېد ، په دروازه کې ودرېدم. تره مې په غوسه و ، ویل یې چې ګلاب یې باید تر خاورو لاندې کړی وای ، ولې یې په کارېزه کې اچاوه.

تورپیکۍ غلې شوه.

شېرمحمد په بیره وویل:

ــ بیا ؟

نجلۍ غریو واخیسته:

ــ زړه مې تر خولې راووت ، دروازه مې خلاصه کړه ، تره او د تره دواړه زامن یې ناست ول ، په غولي زما د ورور خلاصه تذکره پرته وه.

شېرمحمد وویل:

ــ باران ودرېد ، نه څو ؟

نجلۍ څرمښکۍ ته وچې سترګې نیولې وې ، شونډې یې وخوځېدې:

ــ د تګ په وخت یې له پلاره پاتې دوې ګوتمۍ هم ورسره واخیستې ، ویل یې چې نابلده دی ، په بده ورځ به په کار ورشي. کله چې له کوره ته ، تر ډېره یې په غیږ کې نیولې وم ، ژړل یې ، مساپرې ته یې زړه نه کېده. د ورور له تګه وروسته مې د تره زامن هم په ټپ ټپ (موټرسایکل) سپاره شول ، تر ماښامه ورک ول.

شېرمحمد ولاړ شو ، د کوټ په لستوڼو کې ترلې پښې یې په ختو کې ننوتې. ورو یې وویل:

ــ څو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۹)

شپه وه ، پورته راښه ستوري ځلېدل...شېرمحمد لرګيني زړې دروازې ته ډېره ونېوله ، شېبه وروسته يې د ورور خوبولی غږ واورېد:

__څوک يې ؟

__زه يم ، شېرمامد!

ځنځير وشرنګېد ، دروازه خلاصه شوه.

باز محمد وويل:

__لالا! ناوخته شوې ، د ادې مې اندېښنه وه.

شېرمحمد په خبره کې ور ولوېد:

__څه! څراغ بل که!

د هلک حيران غږ يې واورېد:

__ته څه کوې ؟

هيڅ! اودس ماتي ته تېرېږم.

هلک منده کړه ، پر چوتره وخوت.

شېرمحمد ورو وويل:

__راځه!

توريکی انګړ ته ورغله ، په مخامخ کوټه کې څراغ ولګېد ، دواړه په بيړه دالان ته ننوتل.

شېرمحمد لاسي بتۍ تاو کړه ، سپينه رڼا په تورو لوښو او کاسو ولګېده ، د تناره پر سر تبغنه پرته وه ، يو ګړې دېوال ته ولاړ و ، څنګ ته څو ناولي پيالې ايښې وې. په غاب کې پاتې ، يخ وهلي کچالو ښکارېدل.

شېرمحمد وويل:

__يوې خواته پرېوزه ، سهار په خره کې به ځو ، هيڅوک هم نه خبرېږي.

په بيړه له دالانه ووت ، په چوتره کې يې له پښو تاو شوې توټې خلاصې کړې ، بام ته يې واچولې ، کوټې ته ورغی.

مور يې په برستنه کې ناسته وه ، د ککرۍ په برخه کې يې تکرۍ څيرې و ، راوتلې خيرن ، ببر وېښته يې پورته ولاړ ول.

ښځې په وارخطايي وويل:

__اندېښنه مو شوه.

شېرمحمد وخندل:

__باران و ، لاره هم ډېره وه.

د باز محمد حيرانه غږ يې واورېد:

__لالا! لستونی دې نشته.

سړي په بيړه کوټ ويست ، کونج ته يې واچاوه. په خندا يې وويل:

__هسې! وشکېد.

ښځه په خبره کې ورولوېده:

__جنګ دې کړی ؟

__نه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلک وویل:

ــخادر دې چېرته دی ؟

شېرمحمد وارخطا شو:

ــپه ، په چوتره کې مې واچاوه ، لوند و.

ښځې وویل:

ــامانت دې ور وسپاره ؟

شېرمحمد وخندل:

ــهو.

ــخه يې ویل ، د مړي د وړلو له پاره څه وخت راځي ؟

ــخدای خبر! ژر.

ښځې برستن لیرې کړه ، ورو يې وویل:

ــ زه به ډوډۍ درته راوړم.

د سړي رنګ والوت:

ــنه! وږی نه یم.

ــزویه! الوګان تیار دي ، په تناره کې به يې تیټ کم ، ژر تودېږي.

شېرمحمد وخندل:

ــموړ یم ، زړه ته مې نه کېږي ، د مړي خپلوان ښه خلک وو ، ويې نازولم ، سهار يې په پاستي کې لړ کوچ هم راته ونغاړل ، ویل يې چې سترې لاره ده ، وږی به شې.

ښځه ولاړه شوه.

د شېرمحمد تندی تریو شو:

ــوږی نه یم.

ښځې یوه زړه برستنه پر توشکه هواره کړه.

شېرمحمد اوږد وغزېد ، خراغ ته يې ور پوکړل ، ورو يې وویل:

ــادې! سهار وختي يو چېرې ځم.

د ښځې حیرانه غږ يې واورېد:

ــچېرته ؟

سړي وخندل:

ــيو پخوانی ملګری مې ولید ، د مالونو سوداګر دی ، له هزاره جاته غواوي او پسونه راولي ، ویل يې چې دا ځل د ډېرو مالونو د راوستلو نیت لرم ، راسره لاړ شه ، ښه مزدوري به درکم.

ښځې په خواره خوله وویل:

ــوی زویه! وخت خراب دی ، همدا کارېز کني دې ښه دی ، وچه ، لنده رارسیږي.

شېرمحمد وخندل:

ــزړه مه خوره ، درې ، څلور ورځې وروسته بېرته راځم.

د ښځې خوبولی غږ يې واورېد:

ــخدای دې له سختيو وساته.

شېرمحمد پر اړخ راواووښت ، ورو يې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــادې! په کور کې څو روپۍ دي ؟
غوږ یې ونیو ، خرهارۍ اوریدل کېده.
پاو ووت ، سړي د کوټې له کونجه برستن ورواخیسته ، ورو یې دروازه خلاصه کړه ، دباندې سوړ باد چلېده ،
دالان ته لاړ ، د تناره سر لوخ و ، لاندې انګار سره رڼا کوله ، تورپیکی تناره ته ننبې ورغځولې وې.
شېرمحمد برستنه په غولي کېښوده ، ورو یې وویل:
ــهرات ته تګ پیسې غواړي.
د نجلۍ ستړی غږ یې واورېد:
ــیو بنګړی به خرڅ کو.
شېرمحمد په بیړه له دالانه ووت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۰)

یودم چیغه شوه:

__بلا!

درب شو ، ور له دېوال سره ولګېد ، کوټه سرې هوا ونیوله.

شېرمحمد لاس په غولي وتپاوه ، لاسي بټۍ په ګوتو ورغله ، رڼا شوه ، د کوټې دروازه خلاصه وه ، باز محمد غلی په کونج کې ناست و ، سترګې یې رډې راختلې وې.

شېرمحمد په خوبولي غږ وویل:

__څه خبره ده ؟

یودم یې زړه ولړزېد.

د اورلګېد دانه بله شوه ، څراغ ولګېد ، زړې ښځې په وارخطایي وویل:

__څه ټکه را پرېوته ؟

د هلک ژبه بنده شوه:

__به ، به ، بلا!

چیغه یې کړه!

__په دالان کې بلا ده.

شېرمحمد په بیړه ولاړ شو ، د کوټې ور یې پورې کړ ، په خشکه یې وویل:

__لوی سړی یې! بلا له کومه شوه!

ښځې وویل:

__دا نیمه شپه ګوره! په دالان کې دې څه کول ؟

__تږی وم ، له کړې مې اوبه را اخیستې.

شېرمحمد په خبره کې ور ولوېد:

__ماغزه مې مه راخوره ، ویده شه!

هلک په وېره وویل:

__لالا! په کوران که درواغ درته وایم ، په دالان کې بلا ده ، پښه مې ورسره ولګېده ، زګېروی یې شو.

د ښځې شونډې وخوځېدې:

__ورور دې ستړی دی ، له خوبه یې مه باسه.

__ادې! بلا ده.

شېرمحمد چیغه کړه!

__چوپ!

هلک په بړستن کې ننوت.

ښځې څراغ ته ور پو کړل.

ښه شېبه ووته ، بازمحمد ورو وویل:

__ادې! تږی یم.

څراغ ولګېد.

شېرمحمد په بیړه ور وکتل ، ښځې تکرې په ویښتو ورکش کړ ، ولاړه شوه.

شېرمحمد کېناست ، وارخطا یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــاوبه زه ورته راوړم.
ولاړ شو ، د ښځې له لاسه یې څراغ ور واخیست ، له کوټې ووت.
تورپیکی پرته وه ، د څراغ ژېړه رڼا یې له خیرنې بړستنې په راوتلې سپین مخ لګېدله ، سترګې یې پټې وې.
شېرمحمد ګړی کوږ کړ ، پلاستیکي بدنی تر نیمایي له اوبو ډکه شوه ، ولاړ شو ، زړه یې تر خولې راووت.
زړه ښځه د دالان په وره کې ولاړه وه ، سترګې یې ردې راختلې وې ، نجلۍ ته یې کتل...یودم یې له خولې څګونه راووتل ، ړنګه شوه ، سر یې د وره له چوکاټ سره ولګېد.
شېرمحمد منډه ور واخیسته ، غبرګ لاسونه یې ترې تاو کړل. تورپیکۍ چیغه کړه ، کېناسته ، په بیړه یې ځادر ته لاس ور وغځاوه.
شېرمحمد زړه ښځه په غېږ کې واخیسته ، ورو یې وویل:
ـــڅراغ درسره راواخله.
تورپیکی په حیرانۍ ورته کتل...
سړی له دالانه ووت. نجلۍ څراغ پسې واخیست.
شېرمحمد خپله مور په توشکه پرېیسته ، هلک دېوال ته ولاړ و ، په راوتلیو ردو سترګو یې په ګونځې ګونځې ځادر کې پیچلې نجلۍ ته کتل...
د ښځې خرهاری شو ، چیغه یې کړه ، لاس یې په شدت له دېوال سره ولګېد.
شېرمحمد په بیړه تر دواړو متو ونیوله. وېې ویل:
ـــپښې یې ټینګې ونیسه!
تورپیکی د ښځې په دواړو پښو لاسونه کېښودل. ښځه یوه شېبه پورته پورته غورځېده ، وروسته ارامه پرېوته.
تورپیکی په وارخطایي وویل:
ـــپیریان یې دي ؟
کوم خواب یې وانه ورېد.
د نجلۍ شونډې وخوځېدې:
ـــتندی یې وینې دی.
شېرمحمد څراغ ور نږدې کړ ، ورو یې وویل:
ـــ صندوق وګوره ، یوه ټوټه پیدا که!
تورپیکی لرګین صندوق ته ور وښوېده ، دړه یې پورته کړه ، بازمحمد په منډه ورغی ، نجلۍ یې په ځنګ ووهله ، هغې پر غولې لاس کېښود.
هلک په بیړه یوه ټوټه ور پورته کړه ، شېرمحمد ته یې ونیوله ، سړي په خشکه وویل:
ـــدا خو پرتوګ دی.
تورپیکی په صندوق کې زړې جامې سره وتوشپلې ، یو لوی دسمال یې راواخیست ، د دسمال یوې څنډې ته غوټه ور لوېدلې وه ، خلاصه یې کړه ، څو چړموړلې شلګون نوټونه لاندې ولوېدل. دسمال یې سړي ته ونیو ، له غولې یې نوټونه ور پورته کړل.
بازمحمد لاس ور وغځاوه ، نوټونه یې د نجلۍ له ګوتو ویستل ، په صندوق کې یې واچول.
سړي د خپلې مور تر تندي دسمال تاو کړ ، شا ته یې غوټه ور واچوله ، غلی کېناست.
تور پیکۍ وره ته نږدې ، خړ دېوال ته ولې ولګول ، هلک هم پر صندوق سر ایښی و ، نجلۍ ته یې په کرکه کتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه شېبه ووته ، هلک په ناستو وېده و ، نجلۍ غولي ته کتل ، سړي هم خپلې مور ته وچې سترګې نیولې وې.
وخت ووت ، چرګانو نارې وهلې ، ملا اذان وکړ.
تورپیکۍ ورو ولاړه شوه ، لاسي بتۍ یې له غولي ورپورته کړه ، له کوټې ووته. .
پاو ووت ، د ښځې زګیروی شو ، سترګې یې رڼې کړې ، شېرمحمد ته یې وکتل ، مخ یې دېوال ته ور وګرځاوه.
سړي وویل:
ـــادې! ته سمه نه یې پوه شوې.
ښځې پزه پورته کش کړه ، غریو واخیسته.
د سړي شونډې وخوځېدې:
ـــزه به ټوله کیسه درته وکم.
ښځې په نیولې غږ وویل:
ـــدا مرداره دې له کومه کړه ؟
ویې ژړل ، دیوال ته ور نږدې شوه.
د شېرمحمد تندی تریو شو:
ـــخبره خو واوره!
ښځې ژړل...
سړی غلی و.
ښځې په ژړا کې وویل:
ـــ پزه دې را پرې کړه!
د شېرمحمد شونډې وخوځېدې:
ـــتورپیکۍ نومیږي.
ښځه په خبره کې ور ولوېده:
ـــزار (زهر) دې تر خوله سه ، شرمیږي نه ، نوم یې هم اخلي.
سړي چیغه کړه:
ـــدا دهغه مړي خور ده ، ورور یې تربرونو ور وژلی ، دې هم ځان سیند ته واچاوه ، له اوبو مې راویسته ، بله چاره نه وه ، دا باید تر هراته ورسوم ، هلته یې خور اوسیږي. پوه شوې!!!
ښځې خپل سر ته لاس ور ووړ ، په نیولې غږ یې وویل:
ـــ د خلکو خولې به څنګه بندې کړې ، ځوانه نجلۍ دې کورته راوستې ، کوم یوه ته به لووې (قسمونه) خورې چې راتښتولې دې نه ده.
شېرمحمد غولي ته کتل.
ښځې وویل:
ـــهمدا اوس یې له کوره وباسه!
سړي چیغه کړه!
ـــچېرته لاړه شي!
ـــبلا مې ورپسې ، موږ خو یې ذمه نه ده اخیستې.
شېرمحمد وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــګوره ادې! له خدایه ډار په کاردی! اوس خو رڼا شوه ، نه یې له کوره ایستی شم او نه هم چېرته ورسره تلی شم ، نن ورځ به ورته وګورو ، که خدای کول ، سبا به یې د ملا تر اذان مخکې له کوره وباسم ، تر هراته به ورسره لاړ شم ، ثواب دی ، څوک خبرېږي ؟
ښځه په خبره کې ور ولوېده:
ــولې! له لوټې خو نه ده پیدا! پلارګنۍ لري ، ته یې بدي کولای شې ؟
ــهغوی فکر کوي چې مړه ده ، نه خبرېږي.
ښځه ورور ورو سونګېدله...
بازمحمد وټوخل.
شېرمحمد وویل:
ــوه هلکه! پام چې چا ته دې تر خولې ونه وځي!
هلک وارخطا سترګې ور واړولې.
شېرمحمد چوترې ته لاړ ، رڼا وه ، په اسمان کې سرخې ښکارېده. سرې په یخو اوبو اودس وکړ ، بېرته کوټې ته ننوت.
ښه شېبه ووته ، د لمر ژېړې ، ښېښکه وړانګې د پردې پر پاسنۍ برخه لګېدلې. زړه ښځه هماغسې پرته وه ، سرې په بړستن کې ناست و ، هلک هم لرګین صندوق ته ولې لګولې ول ، غولې ته یې کتل... د وره کړپ شو ، باز محمد ورته وکتل ، تورپیکۍ ګلیمې دسترخوان هوار کړ ، پیالې وکړنګېدې ، سړي په بیړه له سره بړستن لیرې کړه ، پر دسترخوان څو پاستې ، پیالې او توره چایجوشه ایښې ول.
تورپیکۍ په ریږدېدلې غږ وویل:
ــبوره مې پیدا نه کړه!
ښځې ور وکتل ، چیغه یې کړه:
ــووزه بېشرمې نجلۍ ، په کور هم راګډه شوې!
تورپیکۍ وژړل ، په منډه له کوټې ووته.
ښځې بېرته مخ دېوال ته ور وګرځاوه.
شېرمحمد ورو وویل:
ــبوره را واخله.
باز محمد له تاخچې زنګنه قوطۍ ور واخیسته ، پر دسترخوان یې کېښوده ، بېرته په خپل ځای کېناست.
سړي پاستې ته لاس ور وغځاوه ، تود و ، یو سوځیدلی ځای هم نه پکې لیدل کېده.
وخت ووت ، په دسترخوان درې پیالې ایښې وې ، یواځې په یوې کې د چایو شمه ښکارېدله.
شېرمحمد ولاړشو ، دالان ته لاړ. هرڅه منظم وو ، غابونه پرېمینځل شوي ول ، پلاستیکي فرش جارو ښکارېده ، په تناره کې اور بل و.
شېرمحمد د دالانه په وره کې په جګو پښو کېناست ، تورپیکۍ ته یې وکتل ، پزه یې د تناره په اېرو توره وه ، ورو یې وویل:
ــلمر راوخوت ، نن تګ نه کیږي.
نجلۍ غلې دېوال ته ناسته وه.
شېرمحمد سوړ اسویلی ویست.
نجلۍ وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

__تاسو ته مې غم جوړ کړ.
شېرمحمد له دالانه ووت ، کوټې ته لاړ ، باز محمد نه و ، مور يې هماغسې پرته وه.
سړی کېناست ، پياله يې له چايو ډکه کړه ، ورو يې وويل:
__ادې! ضد مه کوه ، چای وخوره!
ښځې حرکت ونه کړ.
د کوټې دروازه خلاصه شوه ، بازمحمد په وره کې ودرېد ، په سترې ساه يې وويل:
__لالا! ګلمير خبر دی.
د سړي زړه ولړزېد ، زړه ښځه په ځای کې کېناسته ، سترګې يې رډې راختلې وې.
شېرمحمد وويل:
__له کومه ؟
__ويل يې چې کوچيني ورور يې د شپې بولې کړې وې ، سهار يې مور توشکه بام ته خېژوله چې زموږ په سرای کې يې نجلۍ ليدلې وه.
زړې ښځې په غريو کې وويل:
__اوس مو مخ تور شو.
د باز محمد شونډې وخوځېدې:
__ګلمير پوښتنه کوله چې هغه نجلۍ څوک ده ؟
شېرمحمد وويل:
__تا څه ځواب ورکړ ؟
__هيڅ! منډه مې راواخيسته.
زړه ښځه اوږده وغزېده ، سونګی يې شو ، برستن يې پر سر ور کش کړه.
دروازه وټکېده ، د شېرمحمد رنګ والوت ، هلک له کوټې ووت ، سړی اورسۍ ته ور نږدې شو ، د انګړ دروازه نيمکښه وه ، باز محمد په دروازه کې ودرېد ، بيا يې د کوټې خواته منډه راواخيسته ، ويې ويل:
__د ګلمير ورېره خور ده ، وايي چې يو اورلګيت پور راکه!
د انګړ د دروازې غنجا شوه ، شېرمحمد په بيړه له ورسۍ ور وکتل ، وړه نجلۍ په انګړ کې ولاړه وه ، ببر ، سره نښتې ژير ويښته يې ول ، شاوخوايې سترګې اړولې.
سړي د اورسۍ پله خلاصه کړه ، سر يې د باندې ويست ، زوروه چيغه يې تر خولې راووته:
__ووزه له کوره!
نجلۍ په بيړه مخ واړاوه ، منډه يې کړه ، تندی يې ددروازې له پلې سره ولګېد ، شا په تخته ولوېده ، په ژړا له انګړه ووته.
شېرمحمد په غوسه وويل:
__د سپي لور يې د جاسوسی له پاره راليږلې وه.
د ښځې ژړغونی غږ يې واورېد:
__خپله لمن مو په خپله په سر راواړوله.
شېرمحمد چيغه کړه!
__بس که نور! اوس څه وکم ، ځان ووژنم که دا!
ښځې ژړل ، باز محمد لړزې اخيستی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد په خشکه وويل:

ــولي داسې راته ولاړ يې ، سره غرمه دې کړه ، بلا وهلی يې ، غوا له لوږې مړه شوه.

هلک په بېړه له کوټې ووت.

سړی په خپل ځای کېناست ، سر يې پر زنګنو ولګاوه.

ښځينه غږ يې واورېد:

ــد بازمامد مورې!

زړه ښځه په بيړه کېناسته ، ټکری يې په سر سم کړ ، په منډه د باندې ووته.

شېرمحمد ورسی ته ورنږدې شو ، په انګړ کې چاغې ښځې د وړې نجلۍ لاس نيولی و.

د شېرمحمد مور ورمخته شوه ، چاغې ښځې په ګيله من انداز وويل:

ــد خدای پار دی ، دا نجلۍ نو د وهلو ده ؟

د شېرمحمد مور په خواره خوله وويل:

ــد ګل مير مورې! خدايکه يې لاس ور وړی وي.

چاغې ښځې د وړې نجلۍ پر تندي لاس کېښود:

ــوی تروري! دا نجلۍ خو دورواغ نه وايي ، تندي ته يې وګوره ، خومره پړسيدلی دی.

زړه ښځه ور مخته شوه ، نجلۍ يې پر تندي ښکل کړه.

چاغې ښځې يودم وخندل:

ــهغه نجلۍ څوک ده ؟

زړې ښځې په بيړه وويل:

ــکومه نجلۍ ؟

ــوی تروري! خان ولې ناکاره اچوې ، په خپله مې له بامه وليده ، تکه سپينه ، نرۍ نجلۍ وه ، په چوتره کې يې پيالې پريوللې.

زړه ښځه وارخطا شوه:

ــهغه ، هغه

شېرمحمد په منډه له کوټې ووت ، په چوتره کې ودرېد ، چيغه يې کړه!

ــته يې څه کوې ؟

چاغی ښځې په خپل مخ ټکری ورکش کړ ، په وېرېدلي غږ يې وويل:

ــوی وروره! پوښتنه خو بد کار نه دی.

شېرمحمد چيغه کړه!

ــپه تا پورې اړه نه لري ، ووځه له کوره!

ښځې وړه نجلۍ له لاسه ونيوله ، په منډه له دروازې ووته.

زړه ښځه د چوترې پر ژۍ کېناسته ، سر يې وځړېد ، يو دم يې وژړل.

شېرمحمد ورمېږ کوږ کړ. توريکی د دالان په وره کې ولاړه وه ، ځان يې په ځادر کې پيچلی و ، وارخطا ښکارېده.

شېرمحمد د انګړ دروازې ته وکتل ، دوه تنکي ځوانان په کوځه کې ولاړول ، نجلۍ ته يې وچې سترګې نيولې وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد تر چوترې کښته شو ، ځوانانو منډه واخیسته ، سړی ورغی ، دروازه یې پورې کړه. نیغ کوټې ته لاړ ، شېبه وروسته بېرته راووت ، د دالان خوا ته یې ګام واخیست ، زړې ښځې ورته وکتل ، یودم ولاړه شوه ، د سړي له ګوتو یې تور خیرن ټیکری ویست ، په غوسه یې وویل:

__دا زما ټیکری دی.

شېرمحمد یوه شېبه ولاړ و ، بیا د چوترې پر ژۍ کېناست ، ورو یې وویل:

__ادې! تر اوسه کومې نجلۍ زما صفت درته کړی دی ؟

زړې ښځې په حیرانۍ ورته وکتل.

د سړي سر وځړېد:

__ته ووایه! دا نجلۍ به ولې په ما پسې راتله ؟

ښځه غلې وه.

شېرمحمد سوړ اسویلی ویست ، ورو یې وویل:

تر دېرشو اوښتی یم ، خو تر اوسه یوې نجلۍ هم نه دي راته خندلي ، که خندا هم ورغلې وي ، زما په پزه پورې یې خندلي دي ، ان تا به هم تر اوسه له زړه نه یم ښکل کړی. ته ووایه! کوم رنګ ، کوم کمال ، کوم مال ، کوم دولت ، دا نجلۍ به ولې په ما پسې راتله ؟

شېرمحمد غلی شو ، ترخه موسکا یې پر خړو شونډو وغځېده ، ورو یې وویل:

دا نه چې زه زړه نه لرم ، ښوک مې نه خوښېږي ، خو زه په خپله هم کومې نجلۍ ته نه شم کتلای ، فکر رالوېږي چې ټوله دنیا راپورې خاندي ، ان په وړکتوب کې به مېږو او اوزو هم راپورې خندل ، له ما به یې بد راتلل ، لیرې به رانه ګرځېدې ، اوس هم په کلي کې یواځې ټوکو ته جوړ یم ، که په جومات کې د بدرنګۍ خبره رامینځته شي ، ما مثال ورکوي ، ان په انسانانو کې مې نه شمیرې ، نو دا نجلۍ به ولې راپسې راتله ؟ ته ووایه! په یوه شپه کې بیا بل نارینه وربانديې ورور شو او راسره جوړه شوه.

د انګړ دروازه وټکېده ، شېرمحمد ولاړ شو ، د ښځې په سترګو کې اوښکې راټولې وې. نجلۍ د دالان په وره کې ناسته وه ، ژړل یې!

سړي دروازه خلاصه کړه ، زړه یې ولړزېد ، درې تنه ولاړ ول.

شېرمحمد شاته وکتل ، زړې ښځې ته یې اشاره وکړه ، هغه په کوټه ننوته.

شېرمحمد په لوړ غږ وویل:

__راځئ!

بوډا تر مخ و ، لکړه یې لګوله ، دوو نورو له عمره پخو سړو ټیټ سرونه نیولي ول.

بوډا چوترې ته ودرېد ، شېرمحمد تر ولیو ونیو ، سړی پر چوتره وخوت. په رېږدیدلي غږ یې وویل:

__شېرمامده زویه ، دا ځای ښه دی ، پیټاوی لري.

شېرمحمد په منډه له کوټې دوه بالښته راویستل ، بوډا لکړه دیوال ته ودروله ، بالښت ته کېناست ، دوو نورو کلیوالو مخامخ پلتۍ ووهلې.

شېرمحمد په ولاړو وویل:

__څه رنګه چای ، تور که شین ؟

بوډا وټوخل ، په رېږدیدلي غږ یې وویل:

__همدا اوس له چایو را ولاړ شوم ، خوله مې لا توده ده ، کېنه زویه! یو څو خبرې به سره وکو.

شېرمحمد پر هوار پلاستیکي فرش کېناست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول غلي ول.
بوډا وخندل ، په خندا کې ټوخي واخیست ، ورو یې وویل:
__په جومات کې مې سبق (تلاوت) وایه چې غلام مامد راغی ، ویل یې چې کډې یې له بامه کومه نجلۍ لیدلې وه.
د شېرمحمد سر وځړېد.
بوډا په رېږدېدلي غږ وویل:
__زویه! دا رښتیا ده ؟
شېرمحمد ځمکې ته کتل...
مخامخ ناست ډنگر سړي وویل:
__د بازمیر زوی هم همدا خبره کوله ، ویل یې چې د انګړ له خلاصې دروازې یې کومه پېغله لیدلې وه. نښه یې دا چې څادر یې اغوستی و.
شېرمحمد په غوسه ور وکتل.
بوډا وویل:
__زویه! دا کوچینی کلی دی ، ټول خپل سره پراته یو ، یو بل پېژنو ، د یوبل کورونه را مالوم دي ، پردی سړی له لیرې راکې ښکاري. دا نجلۍ څوک ده او دلته څه کوي.؟
د شېرمحمد شونډې وخوځېدې:
__دا د هغه مړي خور ده چې له کارېزه مو راویست.
د کلیوال سترګې رډې راوختې.
بوډا په بیړه وویل:
__نو دلته څه کوي ؟
__زه هلته ورغلی وم.
کلیوالو په حیرانۍ ورته کتل...
بوډا وویل:
__تا هلته څه کول ؟ کور دې یې له کومه پیدا کړ ؟
د شېرمحمد سر وځړېد:
__کیسه اوږده ده ، ټولې خبرې نه شم درته کولی ، دومره درته وایم چې تره یې د هغې ورور او وژلی ، نجلۍ هم ځان سیند ته واچاوه ، له اوبو مې راویسته ، قول مې ورسره وکړ چې تر هراته به یې رسوم ، هلته یې خور واده دی.
شېرمحمد غلی شو ، کلیوالو وازې خولې نیولې وې.
بوډا په تریو تندي وویل:
__ښه دې نه دې کړي ، کلي ته دې بدې راوړه.
شېرمحمد غلی و.
یوه کلیوال وویل:
__اوس هم ناوخته نه دی ، احوال به ور ولیږو ، ورته وبه وایو چې ته نه وې خبر ، نجلۍ په پټه درپسې راغلې وه.
شېرمحمد په خبره کې ور ولوېد:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــوژني يې.
هماغه سړي وويل:
ـــدا دهغوی کار دی. سپکه یې ور اړولې ، باید چې ویې وژني.
شېرمحمد ځمکې ته کتل.
بوډا وویل:
ـــنظام الدين په حقه دی ، وره خبره نه ده ، ويني به تويې شي.
شېرمحمد غلی و.
بل کلیوال وویل:
ـــارام کلی دی ، بدي مه ورته راوړه!
شېرمحمد په بیړه سر پورته کړ ، په غوسه یې وویل:
ـــبدي ته یې زه ولاړ یم ، که مرم ، نوزه به مرم ، تاسو یې له غمه خلاص یاست.
بوډا لکړې ته لاس ور وغځاوه ، په زحمت ولاړ شو ، په رېږدیدلي غږ یې وویل:
ـــمور غاړې دربانديې خلاصي کړې ، نور دې خپله خوښه ، خو یوه خبره مې واوره ، دا خلک اخر خبرېږي ، بیا به اوبه له ورخه تېرې وي.
شېرمحمد غلی و.
کلیوال له انګړه ووتل.
زره ښځه راغله ، په چوتره کې کېناسته ، په چیغو چیغو یې وژړل.
شېرمحمد ځوړند سر ناست و.
تورپیکی له دالانه راووته ، ژړل یې ، کوټې ته لاړه.
باز محمد له اوبو ډک سطل غواته کېښود.، سړي ور وکتل ، ورو یې وویل:
ـــزما پټکی راواخله.
هلک کوټې ته لاړ ، یودم یې چیغه کړه!
ـــلالا!
شېرمحمد په منډه ورغی ، نجلۍ پر ترلې بستره ناسته وه ، سترګې یې پټې وې ، د ښکاري ټوپک توره خوله یې ، خپلې سپینې زنې ته نیولې وه.
سړي پرې ور ټوپ کړل ، درز شو ، کوټه تور لوګي ونیوله.
شېرمحمد ورو نجلۍ ته وکتل ، هغه پرته وه ، یوه خوا مخ یې تک تور ښکارېده.
سړي په بیړه د هغې پرسر ګوتې وټپولې ، وينه نه وه ، د سوځېدلو ويښتو بوی ته.
زره ښځه پر نجلۍ ور پرېوته ، پر اړخ یې راواړوله ، د هغې په تورو پیچلو ويښتو کې یې ګوتې ننه ایستې ، نجلۍ سترګې رڼې کړې ، وارخطا یې یوې بلې خواته وکتل ، یودم یې کوکه کړه ، په چیغو چیغو یې وژړل.
ښځې د هغې سر پر خپل ټټر پورې ونیو.
انګړ ته دوه کلیوال ور ننوتل ، د یوه په لاس کې ببلچه وه. شېرمحمد له ورسۍ سر ور ویست ، ویې ویل:
ـــله بازمامده خطایي تک وشو.
یوه کلیوال ور غږ کړ:
ـــ ځوک خو به ژوبل نه وي.
ـــنه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه له انګړه ووتل.
شېرمحمد خپل ورور ته وکتل ، هغه لړزېده.
سړي وویل:
__د انګړ دروازه و تړه.
هلک له کوټې ووت.
شېرمحمد غولي ته وکتل ، پلاستیکي فرش وړو لوټو نیولی و. چت ته یې سترګې ور واړولې ، له تېوتې تړلې مسطح یوه لویشت سوری وه.
تورپیکۍ خپل تندی د ښځې پر ټټر ایښی و ، په چیغو چیغو یې ژړل....
ښه شېبه ووته ، نجلۍ په ژړا کې وویل:
__زه ځم.
ټول غلي ول.
تورپیکۍ ولاړه شوه ، خړ ځادر یې په غاړه کې پروت و.
شېرمحمد وویل:
__ته به هېچیرې هم نه ځې.
نجلۍ له کوټې ووته ، شېرمحمد پسې ولاړ شو ، په چوتره کې یې مخې ته ودرېد ، ورو یې وویل:
__لېونتوب مه کوه.
څنګ ته یې وکتل ، چاغه ښځه د انګړ تر دېوال ور هاخوا ، پر بام ولاړه وه.
شېرمحمد ، نجلۍ تر مټ ونیوله ، دواړه کوټې ته لاړل.
تورپیکۍ د دېوال کونج ته کېناسته ، سر یې وځړېد ، په چیغو چیغو یې وژړل...
سړی پر تړلې بستر ه کېناست ، د زړې ښځې په سترګو کې اوښکې راټولې وې.
تورپیکۍ په ژړا کې وویل:
__تاسو ته مې غم راووړ.
ښځه غلې وه.
شېرمحمد وویل:
__اوس په دې خبرو پسې مه ګرځه! سبا به څو.
ښځه د باندې ووته ، شېبه وروسته د نجلۍ په لوخو اوړو تور ، خیرن ټکری ولوېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۱)

سهار وختي و ، د ولسوالی په بازار کې د سړک دواړو غاړو ته خړ دوکانونه ولاړ ول ، د کورونو غونډې لرګینې دروازې یې لرلې ، دروازې پورې وې ، یواځې یوځای په چنګکونو پورې غوښن ورنونه راځړېدل ، څو ګامه لیرې څلور_ پینځه خیرن سپي پراته ول ، سرو ځړېدلو غوښو ته یې مرې سترګې نیولې وې.

شېرمحمد د سړک پر غاړه ولاړ و ، لیرې په یوه موټر پسې سپېرې دوړې روانې وې ، دوړې د بازار خواته راتلې ، شیبه وروسته د سړي تر څنګ په خاورو لړلی سراچه موټر ودرېد. موټروان د څنګ ښېښنه کښته کړه ، ورو یې وویل:

_ښار ته ځې ؟

شېرمحمد ور وکتل ، د موټر د مخې سیټ خالي و ، شا ته درې تنه ناست ول.

شېرمحمد وویل:

_له ما سره سیاه سره ده.

_موټروان وخندل:

_وروره! د مخې په سیټ کې دوه تنه کېنوو.

_نه! ځای تنګ دی.

د شا دروازه خلاصه شوه ، له موټره دوه تنکي ځوانان را کښته شول ، یوه یې وویل:

_موږ به مخته لاړ شو.

شېرمحمد شاته وکتل ، توریکی‌خړ دېوال ته ناسته وه ، په تور خیرن ټکري کې یې ځان تاو کړې و ، پلاستیکي چوټې (څپلکې) یې په پښو وې.

شېرمحمد ور غږ کړ ، نجلۍ راغله ، لومړی شېرمحمد موټر ته ننوت ، بیا نجلۍ کېناسته.

موټر یو پاو په خامه لاره مزل وکړ ، نجلۍ په دروازې پورې نښتې وه ، کله کله به موټر جمپ وخوړ ، ورون به یې د سړي له ورانه سره ولګېد.

موټر پاخه سړک ته وخوت ، په هواره کې د دواړو تر مینځ څلور ګوتې فاصله وه.

له نیم ساعت مزل وروسته د غزني ښار ته ورسېدل. نېغ زرګری ته لاړل او د سرو زرو یو بنګړی یې خرڅ کړ.

د کندهار تر اډې یې پلی مزل وکړ ، په اډه کې لوی_ واړه موټر ولاړ وو ، خلک یوې بلې خواته ګرځېدل ، یوه موټروان چیغې وهلې.

_کندار ، کندار...

شېرمحمد ورمخته شو. له موټروانه یې د هرات د موټرو پوښتنه وکړه ، د موټروان نظر دا و چې هرات ته مستقیما موټر نه ځي ، دوی دې اول کندهار ته لاړ شي او هلته دې د هرات موټر ته ور وخېژي.

موټروان ناري کړې!

_کندار ، کندار....

یو چا وټوخل ، شېرمحمد ور وکتل ، د تخت پر سر ناست بوډا سترګه ورته ټینګه کړه. دی ورغی ، بوډا وویل:

_پیسې دې دېرې دي ؟

شېرمحمد په حیرانۍ ورته کتل.

سرې پیاله له چایو ور ډکه کړه ، د لاس ګری ته یې وکتل ، ورو یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

__اوو بجو ته له کابله بسونه رارسيږي ، سيده هرات ته ځي ، هم يې کرايه کمه ده او هم يې سيټونه هوسا دي.
بوډا په پلاستيکي خيرن غاب کې د ابښې ډوډۍ ځنډه ور پرې کړه ، ورو يې وويل:
__زه هم هرات ته ځم. سره ملګري به يو.
شېرمحمد نجلۍ ته اشاره وکړه ، دواړه د تخت پر سر ، کونج ته کېناستل.
شېرمحمد وويل:
__وږي يې ؟
کوم ځواب يې وانهورېد.
سرې سر هسک کړ ، تورپيکۍ د لرګين تخت تر څنګ تورو بويناکه اوبو ته کتل.
شېرمحمد وويل:
__وخت ډېر دی ، چای به راوغواړو.
نجلۍ ټکان وخوړ:
__څه ؟
__له بيګا راهيسې مو څه نه دي خوړلي ، چای به راوغواړو.
نجلۍ د (هو) په نښه سر وخوځاوه.
شېرمحمد يوه واړه هلک ته اشاره وکړه ، هلک ورغی ، په لوړ غږ يې وويل:
__کباب ، قابلي ، کړايي ، څه شی درته راوړم ؟
سرې چای او وچه ډوډۍ وغوښتل.
هلک له هماغه ځايه ناره کړه!
__دوه چايه!
شېرمحمد د تخت په ځنډه کې د لرګي ولاړې تمبې ته ور وښوېد. ملا يې پرې ولګوله ، تر څنګ يې تورپيکۍ ته وکتل ، يوه خوا غاړه يې ښکاريدله ، غوږ يې سور و ، د غوږ د پاسنۍ برخې د پېچلو ويښتو څوکې يې سوځېدلې وې.
شېرمحمد مخ واړاوه ، مخامخ د تخت پر ژۍ يو ځوان ناست و ، تر غاړې يې برګ دسمال تاو و ، نجلۍ ته يې وچې سترګې نيولې وې.
شېرمحمد ، تورپيکۍ ته وکتل ، ورو يې وويل:
__ټکری دې سم که!
نجلۍ په بيړه غاړه پټه کړه ، شېرمحمد ته يې شنې سترګې ور واړولې ، غلې کېناسته.
هلک پر غولي دوه واړه ګيلاسونه کېښودل ، بيا يې په منده غبرګې چاينکې او په پلاستيکي غاب کې وچه ډوډۍ راوړه.
شېرمحمد دواړه ګيلاسونه له چايو ډک کړل ، ويې ويل:
__د خدای فضل درباندې وشو. مړه وې.
نجلۍ ګېلاس له ځمکې ور پورته کړ ، شونډې يې وخوځېدې:
__تاته مې بدې پرېښبوده.
شېرمحمد وخندل:
__بدی ته پلمه نه پيداکيږي ، ما خو نه يې راتښتولې ، زه خو دې يواځې تر هراته رسوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تورپیکی سر وخوځېد.
د یوه هلک ږغ یې واورېد:
__ژاولي اخلې ؟
شېرمحمد مخ ور واړاوه ، ډنګر هلک په لاس کې ژاولي نیولې وې.
شېرمحمد وویل:
__ژاولي درته واخلم.
تورپیکی سر پورته کړ ، نری موسکا یې په ډکو شونډو تېره شوه ، بېرته یې سر وخوځېد:
شېرمحمد وخندل:
__احسان نه درباندې اچوم ، خپلې پیسې دې دي.
تورپیکی څه ونه ویل ، شېرمحمد ، هلک ته د لسو روپو نوټ ونیو ، یو پاکټ ژاولي یې نجلۍ ته نږدې پر غولي کېښودې.
نجلۍ لاس ور وغځاوه ، پاکټ یې په موټ کې ټینګ ونیو.
شېرمحمد وویل:
__د خور کور دې د هرات په کوم ځای کې دی ؟
تورپیکی ورته وکتل:
__نه پوهېږم.
سړي په حیرانۍ وویل:
__نوله کومه به یې پیدا کو ؟
نجلۍ وویل:
__تېرکال مې خور راغلې وه ، ویل یې چې کور ته نږدې یې څو هسک منارونه دي.
د بوډا غږ یې واورېد:
__ها منارونه ټولو ته مالوم دي ، له لیرې ښکاري.
شېرمحمد ور وکتل ، بوډا په وړه کتابچه کې څه لیکل.
تورپیکی په ټیټ غږ وویل:
__ته هرات ته تللی یې ؟
__نه.
دواړه غلي شول.
بوډا په بیړه بوټونه په پښو کړل ، په زوټه (زوره) یې وویل:
__بس راغی.
شېرمحمد د هوټلي شاګرد ته پیسې ورکړې ، دواړه له تخته کښته شول. بس پر پاخه سړک ولاړ و. درې سره ور وختل ، موټر ډک و ، یواځې شاتنۍ اوږده څوکۍ تشه ښکارېدله. دوی شاتنې سیټ ته ځانونه ور ورسول ، تورپیکۍ ښیښې ته ور وښوېده ، بیا شېرمحمد کېناست ، ورپسې بوډا ځای ونیو.
بس یوه شېبه ولاړ و ، وروسته یې حرکت وکړ.
شېرمحمد مخامخ وکتل ، بس د اوږده تنګ دهلېز غوندې و ، دواړو غاړو ته د ناستو مساپرو سرونه ځنګېدل ، له پټکو او سر تورو سرونو سره ، ځای ځای شنې چادرۍ او رنګه ټکري هم ښکارېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورپیکۍ تر شېبنې د باندې کتل ، بس لمر لوېدو خواته ګړندی روان و ، خړ کورونه ، شنه باغونه ، سپېرې پخڅې او ځای ځای سوځېدلي ټانکرونه په تېزۍ سره تېرېدل...
وروسته سپېره دښته راغله ، کله کله به د اوښانو کتار تېر شو ، کوچیاني به چابکې ورسره رواني وې ، د ګنو کمیسونو ګردې لمنې به يې خوځېدلې.
يو ساعت وروسته ، موټر په يوه خړ بازار کې ودرېد ، کلینر په لوړ غږ وویل چې د بس د ماشین د خولۍ تر پاکېدو پورې مسافر کولای شي چې هوا بدله کړي.
څو تنه له څوکیو پورته شول ، شېرمحمد تورپیکۍ ته سترګې ور واړولې ، ورو يې وویل:
__ځو؟
دواړه له موټره کښته شول. يو کوچینی بازار و ، دواړو غاړو ته يې خړ دوکانونه ښکارېدل ، کله کله به د موټرسایکل غرهاری شو.
شېرمحمد يوه دوکان ته ور وګرځېد ، څو مالتې يې په پلاستیکي خلطه کې واچولې ، راغی ، دواړه د يوه پلچک پر راوتلي هوار سیمیټ کېناستل. سرې يوه مالته سپینه کړه. تورپیکۍ ته يې وکتل ، د سپینې بڼکې غوندې ښکلې او نازکه ورته ښکاره شوه. هغې مخامخ اوږد غځیدلي غره ته کتل.
شېرمحمد وویل:
__دا د قره باغ د ولسوالۍ علاقه ده. غر ناور نومیږي. څوکې يې کال دوولس میاشتې سپینې وي.
له دې سره يې نجلۍ ته د مالتو کڅوړه ونیوله. تورپیکۍ يوه مالته ور واخیسته.
شېرمحمد وویل:
__په قره باغ کې کارېزونه ډېر دي. زه د مزدورۍ له پاره ورته راغلی یم. له ډېرو کارېزونو مې ختې را اېستلې دي.
تورپیکۍ ته يې وکتل ، هغې مالته خوړه. موټروان هارنونه وهل...

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۲)

هوټلي وويل:

__يواځې يوه تشه کوټه لرو ، يوولس سوه اوغانۍ کرايه دربانديې راځي.

شېرمحمد ، نجلۍ ته وکتل ، هغه غلې ولاړه وه ، مخامخ پر مېز ايښي لوی تلويزيون ته يې وچې سترګې نيولې وې. د تلويزيون پر پرده ځو نجوني ځرخېدلې...

هوټلي وويل:

__څه وايې ؟

شېرمحمد وارخطا شو:

__څه ؟

__کوټه نيسې ؟

__هو صيب!

هوټلي د ميز له سره قلم ور واخيست. ورو يې وويل:

__نوم دې ؟

شېرمحمد

__ولد ؟

__څه

__د پلار نوم ؟

__ګل محمد

__دا نجلۍ څه نوميږي ؟

د شېرمحمد تندي ګونځې پيدا کړې:

__څه يې کوې ؟

هوټلي وخندل:

__موږ بايد د هر مساپر نوم او ادرس وليکو ، پوليس يې رانه غواړي ، وايي چې د امنيت له پاره ښه دي.

شېرمحمد وويل:

__توريپکۍ.

د پلار نوم ؟

__نه پوهيږم.

هوټلي په حيرانۍ ورته وکتل.

شېرمحمد وويل:

__د ښځو له پاره الايده (بيل) ځای نه لرئ ؟

د هوټلي حيراني ډېره شوه ، ويې پوښتل:

__دا نجلۍ دې څه ده ؟

شېرمحمد وارخطا شو:

__هيڅ ، نه ، نه ، ښځه.

توريپکۍ په بيړه مخ ور واړاوه ، د ګروپ په ژېړه رڼا کې يې بغور (اننګي) سره ول ، سر يې وځړېد.

هوټلي د مېز پر سر د ايښي تليفون ګوشۍ ورپورته کړه. ورو يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــلاندي راشه!
شېرمحمد او نجلۍ په حيرانۍ ورته کتل...
لنډ وخت ووت ، په توره دريشۍ کې له ونې ټيټ سړی پر زينو راکښته شو ، هوټلي د هغه غوږ ته خوله ور نږدې کړه ، نوي راغلي سړي شېرمحمد ته وکتل ، ورو يې وويل:
ـــتذکره لرې ؟
شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل...
سړي بله پوښتنه وکړه:
ـــدا نجلۍ دې څه کېږي ؟
د شېرمحمد سترګې رډې راوختې ، توريپکۍ يې تر مټ ونيوله ، دواړه د لويې ښېښه يي دروازې خواته روان شول.
سړي پسې غږ کړ!
ـــهی! چېرې ځې ؟
شېرمحمد مخ ور وانه ړاوه ، ده هماغسې د توريپکۍ مټ ټينګ نيولی و ، دواړه د کتار څوکيو تر مخې تېر شول.
هماغه سړي چيغه کړه!
ـــودرېږه! نجلۍ دې راتښتولې ده!
شېرمحمد پښو ته زور ورکړ ، توريپکۍ تېزه پسې روانه وه ، د خيرن ټکري پيڅکه يې د يوه مېز پر سر تېره شوه ، نمکدانۍ ورغړېده ، لاندې پر سپينو کاشيو ولګېده ، مالګه باد باد شوه.
دواړه تر ښېښه يي دروازې ووتل ، مخامخ يې پر عمومي سړک منډه ور واخيسته ، د يوه موټر له ټايرونو کرښنده اواز پورته شو ، ودرېد ، د څنګ ښېښه ټيټه شوه ، يوه ځوان سر راويست ، په خشکه يې وويل:
ـــهی ، لوده ، دهاتي.
شېرمحمد ور ونه کتل ، يواځې ارته سږېمې يې د سوځېدلې ربړ له بويه ډکې شوې. دواړه تر سړک پورې وتل.
په پياده رو کې يې منډه کړه ، شېرمحمد په بيړه شاته وکتل ، د بندو دوکانونو پر سرونو د ګروپونو ژېړې او سپينې رڼا وې ښکارېدلې ، ليرې د هوټل تر مخ په سپينه رڼا کې د تورې دريشۍ والا ولاړ و ، يو لاس يې غوږ ته نيولی و ، بل لاس يې خوځېده ، داسې لکه له چا سره چې په مبايل خبرې کوي.
شېرمحمد يوې کوڅې ته ور تاو شو ، نجلۍ وارخطا وه ، په سړي پسې يې ګړندي ګامونه اخيستل....
دواړو د کوڅې تر پايه په يوه ساه ځانونه ورسول ، پوخ سړک په مخه ورغی ، سړي د نجلۍ مټ پرېښود ، لنډ راتاو شول ، د موټر تېزه رڼا يې پر سترګو ولګېده ، ګامونه يې ورو کړل ، يو کوچينی موټر ، په چټکۍ تر څنګ تېر شو.
شېرمحمد سره ساه واخيسته ، دواړه د سړک پر غاړه غلي روان شول. چوپه چوپتيا وه ، دوی يواځې د څپلو بوټونو او څپلکو د تليو ټکا اورېدله ، کله کله به له ليرې د يوه موټر ژېړه رڼا د ترلو دوکانونو پر سپينو اهن چادرو ولګېده. نور داسې څه نه وو چې حرکت ولري.
ځای ځا ی به درې ، څلور منزله تاميرونه په مخه ورغلل ،په ځينو کې به د ګروپونو ژېړې او سپينې رڼاوې ښکارېدلې.
دوی نيم شپېه مزل وکړ ، وروسته توريپکۍ ودرېده ، په نيولې غږ يې وويل:
ـــچېرې ځو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شېرمحمد سر وځرېد.
نجلی تر پاخه لښتي ټوپ کړ ، د دوکان پر سیمیټي زینه کښناسته.
شېرمحمد یوه شېبه غلی و ، بیا ور مخته شو ، نجلۍ ته مخامخ ودرېد ، د هغې ټکرى په غاړه کې پروت و ، تورو ویښتو یې د ګروپ ژېړې رڼا ته سره لمبه کوله.
شېرمحمد د نجلۍ تر څنګ کېناست ، ورو یې وویل:
ـــزه نه وم ملامت ، هوټلي شکي شو ، له مجبورۍ مې د(ښځې) نوم واخیست.
تورپیکۍ په غریو کې وویل:
ـــکاشکې له هغه سپین رېږي سره تللي وای ، څومره ټینګ شو ، ویل یې چې خپل کور یې دی. اوس به په دې نیمه شپه کې څه کوو ؟
شېرمحمد غلی و.
له مخامخ کوڅې څو کوڅه ډب سپي راووتل ، مخکینی سپی ودرېد ، نورو سپیو هم پښه ونیوله ، یوه شېبه یې په پیاده رو کې ناستو بنیادمانو ته وکتل ، بیا د یوه موټر تېزه رڼا پرې ولګېده. سپیو حرکت وکړ ، د سړک په مینځ کې مخ کښته لیکه روان شول ، سرونه یې ځړېدلي وو.
یو موټر ښویه تېر شو ، خو یودم یې بریک ونیو ، بېرته په شا راغی ، د موټر په رڼو ښېښو کې څو ځوانان ښکارېدل ، دوی یوه شېبه پر سیمیټي زینه دوو ناستو کسانوته وکتل ، یودم یې وخندل ، د موټر ټایرونه ځای پر ځای تاو شول ، له سلنسر څخه غوټه تور لوګی راووت.
بېرته چوپه چوپتیا شوه. یواځې د تورپیکۍ د ژامو کړپا اورېدل کېدله... شېرمحمد له خپل ځانه تاو شوی څادر خلاص کړ ، د نجلۍ پر اوږو یې واچاوه. تورپیکۍ پورته وکتل ، د ګروپ په ژېړه رڼا کې یې شنې غټې سترګې وځلېدې. بېرته یې سر ټیټ شو.
شېرمحمد وویل:
ـــشپه دلته نه شو تېرولی ، ساړه دي. باید یو ځای پیدا کو.
نجلۍ ولاړه شوه ، دواړو په پیاده رو کې حرکت وکړ ، مخکی لاړل ، لیرې ، د دوکانونو په مینځ کې ژېړه لویه ښیښه ښکارېدله ، دوی هماغه لور ته ور وګرځېدل. غټ ګروپ راځوړند و ، ژېړه رڼا ، لاندې پر تور سړک پرته وه.
شېرمحمد ور مخته شو ، پر خوله شوې ښیښه یې لاس تېر کړ ، خوله د مینځ له خوا وه ، نه پاکېده ، تندی یې پر ښیښه ولګاوه ، د اوبو څاڅکی ورغړېد. په رڼه لېکه کې پر هواره قالینچه څو سوځېدلي وچې ډوډۍ ښکارېدلې ،. ور هاخوا د لرګي کوچینی صندوق خلاصه خوله پروت و.
یو ټیټ خوبولی ږغ یې واورېد:
ـــنان نیست.
شېرمحمد ښیښې ته نوک ونیو ، ورو یې وټکوله.
دا ځل له دننه پر ښیښه یو لاس تېر شو ، په پاک شوې ځای کې ډنګره پکه ککرۍ ، وړې چوخنې سترګې او سپینه اوږده رېږه ښکاره شول. .
بوډا خپلې سترګې وموښلې ، په غوسه یې وویل:
ـــګپه نمیفامي ، نان نیست!
یودم غلی شو ، په خړ څادر کې پیچلې نجلۍ ته یې وکتل.
بوډا لویه ښېښه کش کړه ، د شېرمحمد او تورپیکۍ پر مخونو توده هوا ولګېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا وويل:

__مسافر استين ؟

شېرمحمد د (هو) په نښه سر وخوځاوه.

بوډا ولاړ شو ،. د څنګ دروازه يې خلاصه کړه ، ورو يې وويل:

__بياين ، هوا سرد است.

دواړه نانوايي ته ور ننوتل.

بوډا په بيړه زړه بړستنه تر کونجه ونيوله ، توشکه يې ور واخيسته ، د تناره تر څنګ يې ويړه کړه ، ورو يې وويل:

__بشينين.

دوی کېناستل.

بوډا د بالښت تر څنګ ايښې خولۍ ور پورته کړه ، پر سر يې کېښووده ، و يې ويل:

__از کجا آمدين ؟

کوم ځواب يې وانه وربېد.

ويې خندل:

__پشتون استي ؟

شېرمحمد لنډ ځواب ورکړ.

__هو.

بوډا هماغسې په خندا کې وويل:

__فارسي ميفامي ؟

ځواب يې وانه وربېد.

__د کوم وطنه راغلې يې ؟

__له غزني.

د بوډا خندا زور ونيو ، په خوند يې وويل:

__شه ، شه ، شه ، د زيارتونو وطن راغلی يې.

يو دم يې خپل ښی لاس د سلامۍ په بڼه خپل تندي ته ورنږدې کړ.

__سلام ، سلام ، زيارتونو ته سلام.

لاس يې کښته کړ ، په ماته ، ګوډه پښتو يې وويل:

__مسافر خانه ته چرا نه يې تلی ؟

شېرمحمد وويل:

__پيدا مو نه کړه ، نابلده يو.

توربيکی ور وکتل ، د شېرمحمد سر وخوړېد.

بوډا وخندل:

__ډوډی مو خوړلې دئ ؟

__نه!

__نن له غزني راغلی يې ؟

شېرمحمد وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــهو ، سهار لمانځه مال له کوره راووتو ، ټوله ورځ مو مزل وکړ ، هرات ته د شپې په دولسو راورسېدو.
بوډا مخامخ پر دېوال را ځړېدلې خیرن ساعت ته وکتل ، پاو باندې یوه بجه وه. ورو ولاړ شو ، ځنګ ته ایښی تر موز یې راواخیست ، خیرنو پیالو ته یې لاس ور وغځاوه ، دواړه پیالې یې له چایو ډکې کړې ، دوې ، درې وچې سرې ډوډۍ یې پر اخبار کېښودې. ورو یې وویل:
ــبخور!
شېرمحمد وچې ډوډۍ ته لاس ور ټیټ کړ.
تورپیکی ورو وویل:
ــورته ووایه ، آغا نه پېژني ؟
شېرمحمد ور وکتل ، د نجلۍ په سپینو بغورو کې سرخي ښکارېده.
شېرمحمد وخندل:
ــاصلي نوم یې څه دی ؟
ــمامد حنیف ، انجنیر دی!
بوډا وخندل:
ــپه څوک پسې ګرځې ؟
شېرمحمد وویل:
ــخور یې ورته ناسته ده ، نا بلده یو ، درک یې نه شو مالومولی.
د بوډا خندا زور ونیو.
ــهرات لوی شار است ، اګه ادرس نه وي درسره ، نه شې پیدا کولای.
تورپیکی یې په خبرو کې ور ولوېده:
ــد کور تر څنګ یې هسک منارونه دي.
بوډا هماغسې په خندا کې وویل:
ــهلته خو زیاد کورونه وجود شته. خیر ،منارونه پیدا کول اسان است ، هر ټکسي وان ته ووایې ، رسوي . دواړه غلي شول. د دېوالي ساعت ټکا اورېدل کېدله ، کله کله به د چایو د سورولو (ځښلو) غږ هم پورته شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۳)

شېرمحمد جتکه وخوړه ، د لاوډ سپیکر تېز غږ یې په غوږو ننوت ، اذان و. شاوخوا یې وکتل ، تورپیکې تناره ته نږدې پرته وه ، خړ څادر پرې هوار و. بوډا هم له ډک تشت لندو وړو څخه کوچینۍ ذغالې (پېړې) بېلولې.
شېرمحمد کېناست ، لونګۍ یې تر سر تاو کړه.
د بوډا خوبولی غږ یې واورېد:
__خوب وکړ ؟
شېرمحمد سترګې وموښکلې:
__هو
بوډا وویل:
__اوس شاګردان به راځي ، شپه تېر شو ، نور به لاړه شي.
شېرمحمد ساعت ته وکتل ، پاو کمې پنځه بجې وې. پر بښینبه یې لاس تېر کړ ، د باندې لا تیاره وه. ورو یې وویل:
__تورپیکې !
نجلۍ ویده وه.
سرې خپل غږ په زوته کړ!
__تورپیکې !
څادر وښورېد.
شېرمحمد وویل:
__سهار دی ، ځو به ، نانوایي ته خلک راځي.
نجلۍ کېناسته ، ټکری یې پر سر سم کړ.
بوډا وویل:
__ټکسي موتروان مناړونه مالوم دي.
شېرمحمد بوډا ته لاس ورکړ او له نجلۍ سره یو ځای له نانوایي ووت. د باندې تیاره وه ، پورته ستوري ځلېدل ، سوړ باد چلېده.
دواړه د سړک پر غاړه ورو روان ول ، چوپه چوتیا وه ، کله کله به د جارو کرښنده اواز پورته شو. دوی تر سړک واوښتل ، څلور لارې په مخه ورغله ، یوه تن یوه اوږ ده جارو سړک ته نیولی وه ، خاورې یې جارو کولې.
دواړه ورمخته شول ، سړی له سنه پوخ ښکارېده ، د جامو له پاسه یې نارنجي رنګ ارت جمپر اغوستی و ، هماغسې یې سړک جارو کاوه.
شېرمحمد ورو وویل:
__مناړونو ته کومه لاره تللې ده.
سړي هماغسې جارو وهله ، پرته له دې چې سر پورته کړي ، په لاس یې لوېدیځ لورته اشاره وکړه.
دوی تر سړک واوښتل. دوه سړکونه ول ، په مینځ کې یې تر یوه ځایه بې پاڼې بوټې او لغړ نیالګی ښکارېدل.
ور هاخوا د ګروپونو رڼا دومره زوروره نه وه چې څه دې ښکاره شي.
دوی بنه شپېه مزل وکړ ، ختیځ لور ته اسمان روڼ ښکارېده ، ځای ځای به د دوکانونو د اهن چادرونو د پورته کېدو کرښنده اوازونه پورته شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو ځای له يوې کوڅې څو تنه راووتل ، ځينې په پټو ګانو کې پټ ول ، نورو يې د خپلو جمپرونو او کورتيو په جيبونو کې لاسونه ننه ايستي وو. ټول ځوړند سرونه تېر شول.

شېرمحمد پښه ونيوله ، تورپيکی ته يې وکتل ، ورو يې وويل:

__جومات دی ، زه به خدای ياد کم.

نجلۍ د دوکان مخې ته ودرېده. شېرمحمد څو ګامه واخيستل ، کرپ شو ، شاته يې وکتل ، تورپيکۍ ته نږدې ، يوه ځوان د دوکان دروازه خلاصوله ، نجلۍ ته يې وچې سترګې نيولې وې.

بېرته ورغی. تورپيکۍ ته يې اشاره وکړه ، دواړه د سړک پر ژۍ روان شول.

د يوه موټر غږ يې واورېد ، شېرمحمد ور وکتل ، ژېړ او سپين رنګ يې درلود. لاس يې ورته وخوځاوه. موټر بريک ونيو ، پاو ورسته د هسکو منارونو تر څنګ کښته شول.

مناروته تر غاړې پورته ژېربخون ښکارېدل. خو لاندې کورونه لا په سيورې کې پراته ول ، پر پراخ پاخه سړک يو يو موټر تېرېده.

ځينې خلک په کارونو پسې روان ول ، تر خولو يې سپين تاوونه پورته کېدل. شېرمحمد يوه دوکان ته ور وګرځېد ، له دوکانداره يې د انجنير محمد حنيف د کور پوښتنه وکړه ، هغه نه پېژاند. بيا يې پر بايسکل سپور ځوان ودراوه ، ځوان هم د (نه) ځواب ورکړ.

وروسته له تورپيکۍ سره يو ځای تر پاخه سړک واوښت ، بلې کوڅې ته داخل شول ، يوه ماشوم له نل څخه اوبه وړې. ورغی ، په ژبه نه شو ورسره پوه.

دوې ، درې ، څلور کوڅې وکتې ، څوک چې به په مخه ورتلل ، دراوه به يې ، خو يوه ته هم د انجنير حنيف کور نه و مالوم.

د سهار نهه بجې شوې ، دواړه وږي ول ، تودې ډوډۍ يې راواخيستې ، په کوڅه کې د يوه بند دوکان مخې ته د لرګي پر تخت کېناستل.

غلي ول ، د دواړو ژامې خوځېدلې ، وچه ډوډۍ يې خوړه.

شېرمحمد نجلۍ ته وکتل ، پزه او بغور يې سره ول ، ورو يې وويل:

__يخني دې کيږي ؟

تورپيکۍ د (نه) په اشاره سر وخوځاوه. بېرته يې له ډوډۍ څخه وړه ګوله ور بېله کړه.

نږدې ناره شوه!

__نان خشک ، اهن های کهنه... دارين ، ميخريم!

دواړو ور وکتل ، يو بوډا په لاسي کراچۍ پسې روان و. کراچۍ له زړو اوسپنو او شلېدلو پلاستيکي چوټو (خپلکو) ډکه وه.

شېرمحمد ولاړ شو ، له بوډا يې د انجنير حنيف د کور پوښتنه و کړه. بوډا دريېمې دروازې ته ګوته ونيوله.

تورپيکۍ په چټکۍ ور مخته شوه. په بيړه يې وويل:

__د غزني دی ، دلته په کومه موسسه کې کار کوي.

بوډا وخندل:

__ها ! پشتون است.

تورپيکۍ په لاس کې نيولې ډوډۍ پر اوسپنو کېښوده. مننه يې واخيسته.

شېرمحمد پسې وکتل. د نجلۍ ټکرۍ په غاړه کې پروت و ، تور پيچلې ويښته يې پورته غورځېدل..

کړپ شو ، په لرګيني دروازه ننوته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا ناره کړه.

ــنان خشک ، اهن های کهنه... دارین ، میخریم!

کراچۍ حرکت وکړ ، شېرمحمد لاس ور وغځاوه ، توده ډوډۍ يې ورپورته کړه ، خپله برخه يې پر اوسپنو کېښووده.

يوه شېبه ودرېد ، لينګي يې لړزېدل ، زړه يې سستي ورکوله ، د ورکې احساس ور لوېدلی و.

تخت ته ورغی ، ځادر يې ورپورته کړ ، سترګې يې له اوښکو ډکې وې ، دروازې ته يې وکتل ، څنځير لا تاال خوړ.

يو دم تيرې چيغې شوې ، دورازه په تېزۍ خلاصه شوه ، تورپيکۍ په منډه کوټې ته راووته.

په دروازه کې دوه تنه ودرېدل ، چاغه په عمر پخه ښځه او د هغې په عمر ډنګر نارينه.

شېرمحمد منډه ور واخيسته ، ښځه په غوسه وه ، له خولې يې لاړې بادېدلې ، په خشکه يې وويل:

ــد غله لورې ، په رڼا ورځ د خلکو کورونو ته ورځې.

تورپيکۍ ، ټيټ سر ، غلې ولاړه وه ، له خيرن تور ټيکري نه راوتلې سپين لاسونه يې لړزېدل.

شېرمحمدپه وارخطايي وويل:

ــپام ، پام يې نه و ، دې وېل چې د خور کور يې دی.

ډنګر سړی په خبره کې ور ولوېد:

ــچوپ! د انسان به هم دومره پلنه پزه وه! دروازه مو نه شوای ټکولای ؟

دواړه کور ته ننول ، دروازه په شدت له چوکاټ سره ولګېده.

تورپيکۍ وارخطا وه ، ټکری او لمن يې لړزېدل.

شېرمحمد وويل:

ــراځه!

نجلۍ څوړند سر پسې روانه شوه. دوی د کوټې تر پايه پټه خوله ول.

شېرمحمد وويل:

ــخوا مه بدوه.

ځواب يې وانه ورېد.

شاته يې وکتل ، تورپيکۍ څوړند سر ولاړه وه.

شېرمحمد ورغی ، نجلۍ ژړل....

سړي وويل:

ــزړه دې مه خوره ، قول دی ، د خور کور به دې پيدا کوم.

تورپيکۍ شنې سترګې ور واړولې ، بغور يې لانده ول.

شېرمحمد وخندل:

ــزړه ته مې نه لوېده چې ته به دومره کمزورې يې.

د نجلۍ سر وخړېد.

شېرمحمد وويل:

ــهه! واخله.

تورپيکۍ ور وکتل. سړي توده ډوډۍ ورته نيولې وه.

نجلۍ په غريو کې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ زړه ته مې نه کیږي.
د شېرمحمد لاس هماغسې غځېدلی پاتې شو. نجلۍ ډوډۍ ور واخیسته.
ورو یې وویل:
ــزما له لاسه سپک شوې.
شېرمحمد وخندل:
ــ دا خبرې راځي.
حرکت یې وکړ ، څو ګامه یې واخیستل ، غوږ یې ونیو ، د سړک پر ورو تیرو د چوټو د لګېدو اوازونه ورپسې ول.
دوی تر یوولسو بجو په کوڅو کې وګرځېدل ، خو درک مالوم نه شو ، اخر یو چا مشوره ورکړه چې نوې ښار ته لاړ شي ، هلته موسسې ډېرې دي. کېدای شي کوم چاته مالوم وي.
دواړه په ټکسي کې کېناستل ، شل دقیقې وروسته په نوي ښار کې ول.
ښکلې سیمه وه ، پراخې او پاکې کوڅې یې درلودې ، پاخه ، عصري کورونه ډېر ول. د ځینو کورونو مخې ته د لرګي غرفې ښکارېدلې ، ځای ځای مسلح کسان ولاړ وو.
شېرمحمد یوې غرفې ته ور وګرځېد ، د انجنیر حنیف پوښتنه یې وکړه ، منفي ځواب یې واورېد.
بلې کوڅې ته لاړل ، له یوه ښکلي درې پوړیزې ودانۍ د تورو ښیښو موټر راووت ، شېرمحمد لاس ورته وخوځاوه ، مخکینۍ ښیښه کښته شوه ، دوه ځوانان ناست ول ، شېرمحمد د انجنیر حنیف نوم واخیست ، ویې ویل چې په کومه موسسه کې کار کوي ، خو مقابل لوري د موسسې د نوم پوښتنه کوله.
دوی د غرمې تر یوې بجې سرګردانه ول ، څو کوڅې یې وکتې ، نتیجه یې مالومه نه شوه.
دواړه سترې ستومانه یوه پوخ ډېوال ته کېناستل ، یو وسلوال راغی ، له هغه ځایه یې ولاړ کړل.
په بله کوڅه کې ډله نجونې په مخه ورغلې ، ټولې یو رنګ ښکارېدلې ، تورې جامې یې په تن وې ، پر ویښتو یې سپین لنډ ټکري پراته ول. له هرې یوې سره بکس ښکارېده.
تورپیکۍ په بیړه له یوې نجلۍ وپوښتل:
ــمامد حنیف پیژنې ؟ انجنیر دی.
نجلۍ په حیرانۍ ورته وکتل ، غلې ترې تېره شوه.
نورې نجونې په مخه ورغلې ، هماغسې جامې یې اغوستې وې ، خبرې یې کولې ، خندل یې...
دوی د کوڅې سر ته ورسېدل ، نجونې ډېرې شوې ، ټولې د یوه دوه منزله لوی تامیر له عمومي دروازې راوتلې.
مختلفې ونې یې درلودې ، ورې ، منځنۍ او لوړې ، خو ټولو یو رنګه جامې اغوستې وې.
تورپیکۍ سپین دیوال ته ولې ولګول ، شېرمحمد هغې ته نږدې کېناست. ورو یې وویل:
ــمکتبې دي.
تورپیکۍ سوړ اسویلی ویست:
ــزما د خور لور هم مکتب ته ځي.
غلې شوه ، دې به هرې تېرېدونکې نجلۍ ته په ځیر ځیر کتل....
مخامخ دوه له عمره پاخه نارینه را روان ول.
شېرمحمد وویل:
ــزه به د انجنیر حنیف پوښتنه وکم.
ولاړ شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورپیکۍ غلې وه ، شېبه وروسته ، درې نجونې ورته ودرېدې.
تورپیکۍ مخ ور واړاوه ، یوې نجلۍ چې تر دوو نورو په ونه لوړه ښکارېده ، وویل:
__څوک غواړې ؟
تورپیکۍ په بیړه ځواب ورکړ ؛
__انجنیر حنیف پیژنې ؟ دلته په یوه موسسه کې کار کوي ، اصل د غزني دی.
نجونو یوبل ته وکتل...
تورپیکۍ وویل:
__خور مې ورته ناسته ده.
له ونې لوړې نجلۍ د (نه) ځواب ورکړ.
دوهمې نجلۍ چې مخ یې د نوې ځوانۍ په دانو ډک وو ، وویل:
__ویښته دې تونې کړېدې ؟
تورپیکۍ په حیرانۍ ورته کتل....
له ونې لوړې نجلۍ وخندل:
__کلیوال خلک تونې نه پیژني ، ویښته یې خدایي همداسې ښکلې او زیږه دي.
درېیمه نجلۍ په خبره کې ور ولوېده:
__دا طبیعي ښایست لري ، ته ورته وګوره ، تکې شنې سترګې یې دي ، نرۍ پزه او وړه خوله. ما په تلویزیون کې کټ مټ ددې په څېر نجلۍ لیدلې ده ، په انګلستان کې د ښکلا ملکه شوه.
تورپیکۍ په حیرانۍ ورته کتل...
له ونې لوړې نجلۍ وخندل:
__بس! یواځې تود حمام او پاکې جامې غواړي ، خدایکه یې په ټول هرات کې جوړه پیدا کې.
نارینه درونډ غږ یې واورېد:
__نه یې پیژانده.
نجونو ور وکتل ، د شېرمحمد سر وځړېد.
خندا په ستونو کې راټوله شوه ، ورې نجلۍ پخ وهل ، په زوته یې وخندل ، نورو دوو ، خپلو خولو ته ټکري ونیول.
تورپیکۍ په بیړه ولاړه شوه ، شنې ، غټې سترګې یې رډې راوختې ، په غوسه یې وویل:
__ولې خاندۍ ؟ خپلو مخونو ته مو نه دې کتلې ، تر تاسې خو اوس هم ښایسته دی.
ټېټه شوه ، وړه ډبره په ګوتو ورغله ، نجونو منډه کړه.
شاوخوا یې وکتل ، څو نجونې ولاړې وې ، په حیرانۍ یې ورته کتل...
شېرمحمد ته یې سترګې ور واړولې ، ځمکې ته یې کتل ، حرکت یې نه درلود.
د تورپیکۍ شونډې وخوځېدې:
__د سپې لورانو.
یودم یې سرې تر لاس ونیو ، په زوته یې وویل:
__ځه! له دې ځایه ځو.
حرکت یې وکړ ، شېرمحمد د ماشوم غونډې پسې روان و.
تورپیکۍ له ځان سره ډونګېدله....

(c) ketabton.com: The Digital Library

یودم ودرېده ، لاس ته یې وکتل ، ګوتې یې سستې شوې. سر یې وځړېد.
شېرمحمد مخ ور واړاوه ، د نجلۍ اوربدو بنو پر سپینو غومبرو تېره سیوري جوړ کړي ول.
د سرې ورې سترګې له اوښکو ډکې شوې ، ورو یې وویل:
__خو زه له دې خبرو سره عادت یم.
تورپیکۍ نیغ ورته وکتل ، شنې ، زیږې سترګې یې له غوسې ډکې وې ، په خشکه یې وویل:
__خپلو ځانونو ته یې پام نه و ، سمې شیشکې وې.
شېرمحمد وخندل:
__راځه ، نورې کوخې لا پاتې دي.
روان شو ، مخکې لاړ ، تر خنګ یې وکتل ، تورپیکۍ په ټیټ سر ګامونه پسې اخیستل ، له خړ ټکرې راوتلیو
پېچلو ویښتو یې لمر ته سره بخونه رڼا کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(١٤)

یوه تنکۍ ځوان د کوټې دروازه خلاصه کړه ، په کیلي بند کې ټومبلې لویه کیلې یې د خیرن میز پر سر کېښوده ، پخپله له کوټې ووت.
تورپیکۍ د وره له لیخکي پښه واړوله ، کوټه وړه وه ، پر سره خیرن فرش یو دوه نفره کټ ایښی و. پر توشکه کات شوي کمپله ښکارېدله.
شېرمحمد ورغی ، په کوټه کې بله وړه دروازه یې ټیله کړه ، تشناب و ، په یوه زاړه کوچیني سطل کې اوبه ښکارېدلې ، د اوبو پر سر سره ډولچه ګرځېدله...
ور یې پورې کړ ، تورپیکۍ ته یې وکتل ، پر کټ څوړند سر ناسته وه.
شېرمحمد وویل:
_بله چاره نه وه.
کوم غبرګ یې وانهورېد.
شېرمحمد لوېې اورسۍ ته ودرېد ، لاندې ګڼه ګونه وه ، خلک یوې بلې خوا ته روان ول ، پر پراخ پاخه سړک د روانو موټرو اوږدې لیکې ښکارېدلې. پرته له دې چې تورپیکۍ ته وګورې ، ویې ویل:
_دا ځای لا ښه دی ، نه یې تذکره غوښته او نه یې هم د پلار ، نیکه پوښتنه کوله.
نجلۍ هماغسې غلې ناسته وه.
د سرې شونډې وخوځېدې:
_زه د باندې ځم ، ماښام دی ، ورځ مو په لوږې تېره کړه ، د خوړو له پاره باید یو څه راوړم.
تورپیکۍ په بیړه ورته وکتل.
شېرمحمد وویل:
_دروازه به د باندې له خوا درپسې بنده کم.
کیلي یې ور واخیسته ، په وره کې یې نوک ونیو ، ورو یې وویل:
_په ما باور ولره.
د باندې ووت ، یو ځل یې بیا مساپرخانې ته وکتل ، ده په شنه رنګه لوحه کې د کټ رسم په نبنه کړ.
په پیاده رو کې مخکې لاړ ، اذان یې واورېد ، جومات و ، ور وګرځېد ، د ماښام فرض یې په ملا پسې ادا کړل.
یوه لحظه کېناست ، کونج ته ناست تنکي ځوانان زنګېدل ، تلاوت یې کاوه.
سړک ته ووت ، ګروپونه بل ول ، غوړ بوی یې په سپږمو ننوت ، چپلي کباب پخېده ، ورغی ، دوه خوراکه یې په اخبار کې ورته تاو کړل.
درې پاوه وروسته چې یې کله د کوټې د وره په کولپ کې کونجي (کیلي) تاوه کړه ، ګروپ بل و ، تورپیکۍ ورسۍ ته نږدې ناسته وه.
نجلۍ د وره له کړپ سره په بیړه ولاړه شوه ، دوه ګامه مخکې راغله ، په غریو کې یې وویل:
_څه شوي ؟
شېرمحمد په حیرانۍ ورته کتل ، د نجلۍ سترګې له اوښکو ډکې وې ، وارخطا ښکارېده.
شېرمحمد وویل:
_څه خبره ده ؟
د تورپیکۍ سر وخوځېد:

(c) ketabton.com: The Digital Library

__اندېښنه مې شوه.
د شېرمحمد پښې مرې شوې ، پر تندي يې نرۍ خوله راغله ، لاړ او پر کټ کېناست.
باور يې نه راته ، اخر داسې نجلۍ پيدا شوه چې دده په اړه اندېښنه وکړي ، دا اندېښنه ښومره خوږه وه ، ډېره خوږه ، له خونده ډکه.
ده په دې شنو سترګو کې څو ځله اوښکې ليدلې وې ، خو اوسنيو اوښکو توپير درلود ، ډېر توپير ، دا شنې سترګې دده له پاره له اوښکو ډکې وې. د داسې چا له پاره چې ټولې دنيا ملنډې پرې وهلې ، هيڅ يوې نجلۍ په مينه نه و ورته کتلي ، يوه هم نه وه پسې خپه شوې ، خو په لومړي ځل يوه نجلۍ په ده پسې اندېښمنه وه.
د سرې په سترګو کې اوښکې راټولې شوې ، د کلي نجوني يې سترګو ته ودرېدې ، هغوی هم اوښکې تويې کړې وې ، خو له خندا ، ډېرې خندا ، ښواکه خندا ، دومره خندا چې پای يې اوښکې وې. خو د تورپيکۍ اوښکو توپير درلود ، دا اوښکې د اندېښنې علامه وه ، په ده پسې اندېښنه ، داسې اندېښنه چې د زړه له تله وه ، يوه ښکلې ، له حيا ډکه اندېښنه.
دا له خونده ډکه اندېښنه ډېره ونه غځېده. د کوټې ور ټکېدلی و. شېرمحمد ولاړ شو ، هماغه تنکی ځوان و. دی نيغ تشناب ته لاړ ، سوځېدلې ګروپ يې بدل کړ ، بېرته له کوټې ووت.
شېرمحمد پر لاسونو سرې اوبه تويې کړې ، پر کټ کېناست ، مېز يې ور وښوياوه. ورو يې وويل:
__راځه.
تورپيکۍ ور وکتل ، سرې ګوله جوړوله.
نجلۍ وويل:
__زړه ته مې نه کيږي.
شېرمحمد په ډکه خوله وويل:
__ام م م ، خوند يې بد نه دی. راځه ، ټوله ورځ مو په ګرځېدو تېره شوه. د سهار له وچې ډوډۍ پرته مو څه خوړلي دي ؟
ځواب يې وانه ورېد.
نجلۍ ته يې وکتل ، په تندي يې ډومبک ډومبک خوله پرته وه.
ورو يې وويل:
__تبه دې ده ؟
د تورپيکۍ ډکې شونډې وخوځېدې.
__هو ، مره تبه.
شېرمحمد ولاړ شو.
نجلۍ په حيرانۍ ورته وکتل.
سرې وويل:
__ګولۍ درته راوړم.
تورپيکۍ په خبره کې ور ولوېده:
__نه ، ښه يم.
شېرمحمد وويل:
که دې تبه ډېره شوه ، بيا ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب يې وانه ورېد.
نجلۍ له اورسۍ د باندې کتل ، د کروپونو ژېړه رڼا ، لاندې پر روانو ، سرتورو سرونو او خوليو لګېدله.
سړي کېناست ، بله ګوله يې شونډو ته ورنږدې کړه ، بېرته يې کېښوده ، چټک ولاړ شو او له کوټې ووت.
لنډه شېبه وروسته بېرته راغی ، دوه پاکټه ګولۍ او يو کوچينی بوتل اوبه يې پر ميز کېښودل. نجلۍ ته يې وکتل ، هماغسې اورسۍ ته نږدې ناسته وه.
شېرمحمد وويل:
_د ډاکټر خبره درته کوم. مخکې تر ګوليو بايد يو څه وخورې.
تورپيکۍ ولاړه شوه ، يوه توټه چپلې کباب يې په لړه ډوډۍ کې ونغاړه ، بوتل او ګولۍ يې ور واخيستې ، بېرته اورسۍ ته ور وګرځېده.
ښه شېبه ووته ، شېرمحمد ور وکتل ، تورپيکۍ د بوتل سر نه شواى خلاصولى. ورغی ، د بوتل له سره يې زيړې ګوټې راتاوې کړې ، کرپ شو ، پلاستيکي سرپوښ لاندې ولوېد.
ولاړ شو ، څادر يې هوار کړ ، نهه رکاته وروسته چې يې کله دعا کوله ، د غاښونو ټکا يې واورېده. مخ يې واړاوه ، نجلۍ لړزې اخيستې وه.
ورو يې وويل:
_ته بايد پرېوزې ؟
_خو ما لمونځ نه دی کړی.
سړي څادر ور پرېښود.
کله چې تورپيکۍ د وروستيو دريو رکاتو سلام وګرځاوه. کټ ته يې سترګې ور واوښتې ، لويه ، کمپله وربانديې هواره وه ، يو بالښت کم و. شېرمحمد ته يې وکتل ، اورسۍ ته نږدې يې پلتۍ وهلې وې ، بالښت يې پر څنګنو پروت و ، غټ ، زيږه لاسونه يې پر بالښت ايښې ول.
تورپيکۍ وويل:
_ته پر کټ ويده شه.
شېرمحمد وخندل:
_نه ، څمکه ښه ده.
_ نو کمپله در واخله.
شېرمحمد وويل:
_يوه کمپله ده ، ته تبه لرې. سړه تبه.
نجلۍ وويل:
_خو يخني ده. لاندې لاړ شه او له هوټلي بله کمپله راواخله.
سړي وخندل:
_نه غواړم چې بيا کوم چا ته شک ور ولوېږي ، زه عادت يم ، يو وخت مې د مالونو سوداګرې کوله ، ډېرې سړې شپې مې په سارا کې له کمپلې پرته ستورو ته تېرې کړېدې ، بس ، په دې يوه څادر کې ګوزاره کولی شم. کوټ مې هم تود دی.
تورپيکۍ څه ونه ويل ، لاړه او په کمپله کې ننوته.
شېرمحمد د کوټ ځنځير کش کړ ، څادر ته يې لاس ور وغځاوه ، اوږد پرېوت.
ښه شېبه ووته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورو يې وويل:
سهار به بیا منارونو ته ځو ، دا وار به د سړک بله غاړه پسې ګورو.
څواب يې وانه وربېد.
غوږ يې ونيو. د يوه ، نيم موټر له تېرېدو وروسته به ، د نجلۍ د ساه ايستلو يو رنګه منظم اوازونه اورېدل کېدل.
ولاړ شو ، ګروپ يې مړ کړ ، بېرته په خپل ځای پرېووت. د مخامخ تامير د ګروپونو رڼا د کوټې پر دېوالونو لګېدله.

يوه خبره درته وکړم؟ | www.ketabtoon.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۵)

غرمه وه ، نرى نرى باران اورېده ، شېرمحمد او تورپيکۍ ځوړند سرونه په يوه کوڅه کې روان ول. ګامونو يې له ځمکې ختېه جلا کوله...دواړه غلي ول.
يوې بندي غرفې ته ور وګرځېدل ، لاندې ځمکه وچه وه ، د باران ځاځکي پورته له اهن چادره په جوړ شوي سايبان لګېدل.
دواړه ودرېدل.
شېرمحمد په ستړي غږ وويل:
__ښه! اوس ؟
ځواب يې وانه ورېد.
سړي کيڼ لورته وکتل ، کوڅه پاخه سړک ته وتلې وه. هيڅوک هم نه و ، ليرې يو يو موټر تېرېده.
شېرمحمد وويل:
__سهار اوه بجې راوتلي يو ، غرمه شوه.
تورپيکۍ ځمکې ته کتل...
سړي مخ ور واړاوه ، د نجلۍ له سپينې زنې ، راښه ځاځکي ځځېدل...کېناست ، د لرګي غرفې ته يې ملا ولګوله ، له ځمکې يې يو خلې ور پورته کړ ، په خاورو کې يې کرږې ليکې وايستلې.
چوپه چوپتيا وه ، په اهن چادر د باران يو لاس ځاځکي لګېدل ، د لندو خاورو بوى ته.
تورپيکۍ سوړ اسويلى ويست ، ورو يې وويل:
__هماغه سيند ښه و ، اوس به ببغمه وم.
شېرمحمد سر پورته کړ ، نجلۍ د مخامخ بام له ناوې ځځه راتوېدونکو اوبو ته کتل ، څو پېچلي نرې ويښته يې پر سپينه غاړه سرېښ ول.
شېر محمد ولاړ شو ، د نجلۍ تر مخ ودرېد ، ورو يې وويل:
__زړه دې مه خوره ، زه خو يم ، پيدا به شي.
نجلۍ هماغسې ناوې ته کتل... ورو يې وويل:
__ته مهربانه يې.
د سړي سر وځړېد. سترګې يې له اوښکو ډکې شوې ، يوه شېبه غلى و ، وروسته يې شونډې وخوځېدې:
__راځه! سړک ته به وځېژو ، چېرې به ډوډۍ وخورو ، کېداى شي باران ودرېږي ، نورې کوڅې لا پاتې دي.
روان شو ، شاته يې مخ واړاوه ، تورپيکۍ په خپل ځاى ولاړه وه ، ده ته يې کتل.
شېرمحمد وخندل:
__راځه!
نجلۍ حرکت وکړ ، دواړه غلي روان ول ، د سړي په زړه کې د نجلۍ وروستۍ خبره په تکرار ډول راګرځېده:
ته مهربانه يې ، ته مهربانه يې ، ته...
شېرمحمد پر پاخه سړک بوټونه ټکوهل ، مړې ختې ترې تويې شوې ، خو لا يې هم ذهن د نجلۍ وروستۍ جملې نيولى و.
ته مهربانه يې ، ته مهربانه يې ، ته...
د موټر تېز هارن يې په غوږو ننوت ، ټوپ يې کړل ، يوه سره رنګه کرولا يې تر څنګ تېره شوه ، خړې اوبه باد شوې ، د سړي پر پايڅو ولګېدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد په خشکه وويل:
__د غوا زويه.
تورپيکۍ ته يې وکتل ، سترګې يې ردې راختلې وې ، په هماغه موټر پسې يې کتل...
نجلۍ ناڅاپه چيغه کړه!
__اوښۍ مې.
په موټر پسې يې منډه واخيسته ، بل موټر بربک ونيو ، شېرمحمد تر لاس ونيوله ، په بېړه يې ووېل:
__کومه دی ؟
__په ها ، هاغه موټر کې.
__کوم موټر ؟
__هاغه سور موټر ، هماغه چې تاته يې اوبه در وپاشلې.
شېرمحمد يودم منډه واخيسته ، تېزه منډه ، تورپيکۍ پسې کتل ، دی ګړندی روان و ، يو ځل د سړک مېنځ ته ورغی ، د موټرو هارنونه پورته شول ، بېرته يې د سړک ژی په مخه ورکړه ، له پښو څخه يې خړې اوبه بادېدلې ، پټکی ورنه ولوېد ، ده د لېونيانو په څېر منډې وهلې...
تورپيکۍ ګړندۍ پسې روانه وه ، مخکې لاړه ، لوند پټکی يې له خړو اوبو ورپورته کړ ، په خپله سينه پورې يې ونيو. موټر په يوه کوڅه ننوت ، خو سړي لا په پاخه سړک منډې وهلې.....شېبه وروسته دی هم تر راوتلې دېواله پټ شو.
وخت ووت ، تورپيکۍ د کوڅې خولې ته ورسېده. شېرمحمد را روان و ، خوله يې له خندا نه سره تولېده ، له خوشالۍ يې چيغه کړه!
__ما نه درته ويل چې پيدا کوو يې ؟
تورپيکۍ ورته وکتل ، د سړي ټول بدن په ختو لړلی و ، له ښې لستوڼي څخه يې خړې اوبه څڅېدلې...
شېرمحمد په بېړه پټکی ور واخيست ، پر خولۍ يې رنګ پنګ تاو کړ ، په خندا يې ووېل:
__پيدا شو ، اخير پيدا شو.
تورپيکۍ غلې ولاړه وه ، سړي ته يې کتل...
شېرمحمد ووېل:
__راځه!
نجلۍ پسې روانه شوه.
شېرمحمد يو دم ودرېد ، تورپيکۍ ته يې ووېل:
__ډاډه يې چې انجنير حنيف و ؟
نجلۍ د (هو) په نښه سر وخوځاوه.
سړي يودم وخندل:
__بس! سترېا دې ختمه شوه ، ته به خپلې خور ته ورشې او زه...
ناڅاپه غلی شو ، په سترګو کې يې اوښکې راټولې شوې ، ترخه موسکا يې پر خړو شونډو وغځېده ، خپله خبره يې بشپړه کړه:
__او زه به غزني ته.
تورپيکۍ ورته کتل....
شېرمحمد يودم وخندل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــاوس نو خوشاله اوسه ، خوشاله
مخ یې واړاوه ، روان شو. د یوې کوڅې په خوله کې ودرېد ، ویې ویل:
ــموټر دلته راتاو شو.
توریپکی مخامخ وکتل ، کوڅه لنډه وه ، دواړو خواوو ته لس ــدولس کورونه ښکارېدل. پای ته یې زراعتي ځمکې پرتې وې.
شېرمحمد وویل:
ــموټر لېږي و ، خو غلط نه یم ، په همدې کوڅه کې راتاو شو. بس ، په دې لسو ، دولسو کورونو کې یو کور ستا د اوښې دی.
توریپکی غلې ولاړه وه ، شېر محمد ته یې کتل...
له یوه کوره یو تنکی ځوان راووت ، پر سر یې شکری ابښی وه.
شېرمحمد ور مخته شو ، په بېړه یې وویل:
ــد انجنیر حنیف کور کوم یو دی ؟
هلک مخامخ ګوته ونیوله:
ــهاغه! سپینه لویه دروازه چې لري. هاغه دوه منزله نخودي رنګه کور.
سړي په خبره کې ور ولوېد:
ــد غزني دی.
هلک وویل:
ــهو ، زامن یې له ما سره یوځای مکتب ته ځي ، مشر یې شفیق نومیږي ، بل یې عتیق ، وړه خور هم لري ، وحیده ورته وایي.
شېرمحمد توریپکی ته مخ ور واړاوه ، هغې ځمکې ته کتل.
هلک وویل:
ــ زه نانوایي ته ځم ، زغالي لندېږي.
شېرمحمد ورغی ، د نجلۍ تر مخ ودرېد ، ورو یې وویل:
ــبیا خو غلط نه یو راغلي ؟
توریپکی غریو واخیسته:
ــنه.
شېرمحمد وخندل:
ــنو بیا ولې ژاړې ؟
نجلۍ غلې وه.
شېرمحمد ځمکې ته وکتل ، سړه ساه یې وایسته ، ورو یې وویل:
ــبنه نو ، ما په خپل قول وفا وکړه ، ستا د خور کور پیدا شو ، زه باید لاړ شم.
توریپکی په غریو کې وویل:
ــدا درواخله.
شېرمحمد سر هسک کړ ، نجلۍ درې د سرو زرو بنګړي ورته نیولي وو.
سړي ترخه وخندل:
ــملنډې وهې ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تورپیکۍ سلګۍ شوې:
__ما درته ویلي و چې تر هراته مې ورسوه ، بنګړي یې ستا.
د شېر محمد د تندي ګونځې سره ورغلې:
__خو ما د پیسو له پاره نه یې راوستې.
یودم یې وخندل ، جیب ته یې لاس کړ ، نمجن نوټونه یې راویستل. ورو یې وویل:
__ما حساب هم درسره ونه کړ ، خو خدای شته ، ستا یوه روپۍ مې هم بیځایه نه ده لګولې. بس ، یواځې یو زرګون راوبخښه ، د بېرته تګ کرایه نه لرم.
تورپیکۍ په غریو کې وویل:
__په جېب کې یې واچوه.
__خو
نجلۍ په خبره کې ورولوېده:
__مه مې شرموه.
سړي پیسې جېب ته کړې ، کله چې یې لاس راویست ، په ګوتو کې یې یوه آینه نیولې وه.
ورو یې وویل:
__بده یې مه ګڼه ، دا درسره وساته ، ښکلې جوړه شوې ، ته ورته وګوره ، په زرتارو کې یې نیولې ده ، کله کله پکې ګوره ، نه به دې هېرېږم.
نجلۍ لاس ور وغځاوه ، آینه یې په تېز پورې وینوله. ورو یې وویل:
__څوک وایي چې ته بدرنګه یې ؟
شېرمحمد وخندل:
__ملنډې وهې ؟
نجلۍ پورته وکتل ، له شنو سترګو څخه یې اوښکو منډې واخیستې ، په لندو سپینو بغورو کې د باران له څاڅکو سره ګډې شوې ، شونډې یې وخوځېدې:
__له زړه وایم.
د شېرمحمد سر وځړېد ، ورو یې وویل:
__یوه خبره درته وکم ؟
د نجلۍ سلګیو زور واخیست.
__هو
سړي په غریو کې وویل:
__هیڅ
تورپیکۍ هماغسې ور ته کتل...
شېرمحمد مخ واړاوه ، په ژرغوني غږ یې وویل:
__ځه.
نجلۍ روانه شوه. سړي پسې وکتل ، هغه ورو ورو لیرې کېدله ، شېبه وروسته سپینې دروازې ته ورسېده ، د دروازې پر دستګیر یې لاس کېښود. هماغه ځوړند سر ودرېده. شېرمحمد مخ واړاوه ، لینګې یې لړځېدل ، پښو یې سستې ورکوله ، سترګې یې له اوښکو ډکې وې. دی د زړه په زور خو ګامه مخکې لاړ ، خو یودم یې تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

شا د اوبو چړپا واورېده ، په بېړه يې ور وکتل ، تورپيکۍ منډې ور وهلې ، ټکرۍ يې په غاړه کې پروت و ، پلاستيکي چوټې يې له پښو ختلې وې ، راغله او د شېرمحمد تر مخ ځوړند سر ودرېده.

شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل ، د تورپيکۍ د اوږدو ويښتو له تاو شويو څوکو څخه راڼه څاڅکي تويدل.

نجلۍ يوه شېبه غلې وه ، دې په تيزې ساه وهله ، وروسته يې په غريو کې وويل:

__يوه خبره درته وکم ؟

د سړي ستونی ډک شو:

__هو

د نجلۍ سرى شونډې ورپيدې:

__ته راباندې ګران يې.

يودم يې د شېرمحمد پر ټټر سر کېښود ، په چيغو چيغو يې وژړل...

د سړي په سترګو کې راټولو اوښکو لار وکړه ، لړزانده ګوتې يې د تورپيکۍ په لندو ويښتو کې ننوتې ، د هغې سر يې په خپل ټټر پورې ټينګ کړ.

نجلۍ ژړل او په ژړا کې يې همدا يوه خبره کوله.

__ته راباندې ګران يې ، ته راباندې ګران يې ، ته...

شېرمحمد خپله زنه د هغې د ککرۍ په پستو ، لندو ويښتوايښې وه. ده څو ګامه ليري ، په خړو اوبو کې دوو پرتو پلاستيکي چوټو ته کتل ، د چوټو پوندې د سپينې لويې دروازې خواته وې.

(پای)

۱۳۹۰ ل کال د دلوې شلمه __ کابل

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library